

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

TEMMUZ 2001, Yıl 5 Sayı: 63 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 1 stg. (Onbeş günde bir yayınlanır)

BU MEMLEKET BİZİM,

BİZ YÖNETECEĞİZ!

BAŞYAZI

12 TEMMUZ MİTINGİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

T.C. egemenleri ve onların yerli işbirlikçileri olan Denktaş rejimi Kuzey Kıbrıs halkına karşı yeni bir faşist saldırı dalgası başlattılar. Devlet terörünü kamufle etmek için de UHH'ni kurdular ve pervasızca saldırıya geçtiler. Ekonomik yaşamda emekçi halkın üzerinden bir buldozer gibi geçtiler. Halka yıllardır dayattıkları Türk Lirası'nın devalüasyonu ve enflasyonist baskısı yüzünden üretim tamamen durma noktasına geldi. Tüm temel tüketim maddelerine her geçen gün zam yapılırken işçi ve emekçi ücretleri hâlâ yerinde saymaktadır. İşçi ve emekçi halkın direnişe geçmesini önlemek için, Denktaş, sendikaları bir anda yasa dışı ilan etti. Siyasi alanda demokrasi ve barıştan yana güçleri UHH üzerinden açıkça tehdit etmektedirler. Avrupa'nın matbaasını bombaladılar. İki toplumlu koro gösterisine izin vermediler, izin vermemekle de kalmayıp tehdit ettiler. Aynı pervasızlıkla, ilkokul çocuklarına Barış Olimpiyatı'na katılma izni vermediler. Kısacası Kuzey Kıbrıs emekçi halkı yaşamın tüm alanlarında, ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vs. tüm alanlarında faşizmin saldırılarıyla karşı karşıyadır.

Peki bu faşist saldırılardan kurtuluş yolu nedir?

SAYFA 3

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

VİLAYET Mİ, YOKSA ADAMIZDA EGEMEN Mİ OLACAGIZ?

Birkaç aydır yayınıma ara vermek zorunda kaldığımız için okurlarımızdan özür dileriz. Bu sayımızdan itibaren her 15 günde bir yayın hayatımıza devam edeceğimizi okurlarımıza ve halkımıza duyuruyoruz.

“Modern sosyalist” CTP ve “arkaik” Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

Aşağıya Asım Akansoy yoldaşın KSG ile ilgili olarak yazdığı bir makaleyi okura tekrar sunuyoruz.

“ÖTEKİ YAZILAR

Çivisi çıkmış bir toplumsal düzende kimin ne yaptığı niye yaptığı demokratik kültür ve yaşam açısından kolayca anlaşılır bir durum değildir. Toplumsal rollerin birbirinin yerine geçtiği, toplumsal aktörlerin ne yaptığını bilmeden sağa sola savrulduğu, arkaik söylemlere boğulmuş kesimlerin hadlerini aşan üsluplarla büyük laflar ettiği, bazı basın kuruluşlarının bu durumdan yarar sağlamaya çalışıp, gazetecilik ahlakından uzaklaştığı bir kaos'la karşı karşıyayız. Her kafadan bir sesin çıkıp kulaklarımızı tırmadığı bir ortamda Kıbrıslıların demokratik bir yaşamdan ne denli yoksun olduğu ve sağduyunun, rasyonel yaklaşımların terki ile kamusal alanın, hem sağ hem de sol kesimlerden gelebilecek provokatif tavırlarla daha da işlevsiz kalacağı açıktır. Bunun örnekleri ile kuşatılmış olduğumuz bir ortamda, ancak ileriyeye yönelik daha yapıcı siyasi alternatiflerle kalıcı sonuçlara ulaşabiliriz. Avrupa gazetesi tarafından 13 Mart tarihinde yayınlanan ve Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek tarafından yazılan “Herşey Bu Memleket Bizim Platformu İktidarı İçin!” başlıklı metin de bana kalırsa içinde bulunduğumuz kaos'a dair kavram kargaşasını “sol” adına sürdüren bir düşüncenin ürünüdür. Başlığında da anlaşılacağı üzere 41 örgüt adına iktidar talebinde bulunan bir yaklaşım ile CTP'nin ortak hareket etme zorunluluğu yoktur. CTP toplumsal görev ve sorumluluğu üst düzeyde tutan gerek kısa vadeli gerekse uzun politik çıkışlarla toplumun acil veya kalıcı sorunlarına, toplumla birlikte çözüm aramaya çalışsan ve her zaman ezilenlerden yana olan çağdaş sosyalist bir partidir. Elbette beklentiler, yaklaşımlar ve çıkışlar farklı olacaktır. Ve yazıyı yazanların beklenti ve kaygıları yanında toplumun ezilen kesimin beklenti, talep ve çıkarlarını dikkate almak zorundadır CTP. Hareket alanı ve manevra kabiliyeti açısından hiçbir siyasi parti kendini sadece “belirli” alanlara hapsedemez. Yazıyı yazanlar bunun adını nasıl isterlerse koyalırlar, bu hiç önemli değildir. Önemli olan ilkedir. Bunu öğrenmek isteyenler ise açıp CTP'nin programını okuyabilirler. Her siyasi parti gibi CTP de hesabını her seçim döneminde vermektedir. Peki kendileri büyük bir “görevmiş” gibi gazetede bu yargılamayı kimin adına yapıyorlar ve bu hakkı nereden alıyorlar? CTP'yi yargılamayı bu denli gerekli hissedilen bir gurubun siyasi sorumluluğu kime karşıdır, ve kendilerini kime karşı nerede sınamaktadırlar?

Her demokratik ve sol kesim Kıbrıslıların toplumu giderek daha da kuşatan sağ'a karşı mücadelesini, hiçbir kısıtlama, yargılama ve örnekteki yaklaşımlara başvurmadan güçlendirmek durumundadır. Dönemi geçmiş yaklaşımlar içerisine girmek bizim için zaman kaybindan başka birşey değil.” (Yenidüzen, 16 Mart 2001)

-II-

Aşağıda da Asım Akansoy yoldaşın görüşlerinin bir eleştirisini okurlara sunuyoruz.

Asım AKANSOY yoldaş, 16 MART 2001 tarihli Yenidüzen Gazetesi'ndeki makalesinde “Avrupa gazetesi tarafından 13 Mart tarihinde yayınlanan ve Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek tarafından yazılan “Herşey Bu Memleket Bizim Platformu İktidarı İçin!” başlıklı yazımıza değinerek bazı tespitlerde bulunuyor.

A. Akansoy yoldaşın bu makalesinde bize hitaben ileri sürdüğü görüşlerle ilgili olarak yazdığımız aşağıdaki satırların, genç yoldaşımıza siyasi yaşantısında faydalı olmasını temenni ederiz.

1- Bireyler ve sınıflar

“Çivisi çıkmış bir toplumsal düzende kimin ne yaptığı niye yaptığı demokratik kültür ve yaşam açısından kolayca anlaşılır bir durum değildir.” (A. Akansoy)

Siyaset gurupların, sınıfların ne yaptığını, niye yaptığını inceler. Yani siyasetin konusu sınıflar, toplumsal guruplardır. Bireyler değil. Bireylerin ne yaptığı, niye yaptığı siyaseti ilgilendirmez. Daha doğrusu siyaset bireyleri dolaylı olarak, sınıfların temsilcisi olarak ele alır. Siyaset açısından bireylerin ne yaptığı niye yaptığı bu çerçevede ele alınır. Mesela bu yazı A. Akansoy yoldaş bağlamında yazılmış olmasına rağmen ele alınan A. Akansoy yoldaşın bu yazıyı niye yazdığı olmamalıdır.

Olamaz da. A. Akarsoy bizi bir birey olarak değil, bir Partinin, CTP'nin bir temsilcisi olarak, KSG'nin görüşlerinin yanlışlığını iddia eden bir siyasetin temsilcisi olarak ilgilendirir. Makelesinde ileri sürdüğü görüşler CTP'nin siyasetini savunmak için yazılmıştır. Her partinin siyaseti de toplumdaki şu veya bu gurubun, şu veya bu sınıfın çıkarlarını yansıtır. Bizi ilgilendiren de budur. Siyaseti ilgilendiren budur.

Bireylerin ne yaptığına, niye yaptığına kafa yormak gereklidir, fakat bu, gurupların, sınıfların siyasi tavırları ancak ve ancak bireyler üzerinden, onlar aracılığıyla ileri sürülebildiği için, bireylerin siyasi görüşleri üzerine yoğunlaşarak, onların ortaya koydukları görüşlerin hangi toplumsal eğilimleri yansıttığını tespit ederek yapılmalıdır. O zaman bireysellik ortadan kalkar. O zaman A. Akansoy yoldaş “Çivisi çıkmış bir toplumsal düzende” bile “kimin ne yaptığı niye yaptığı”nı anlama zorluğunu aşar, bu bireylerin amaçlarını kolayca anlar. Çünkü bunlar şu veya bu sınıfsal siyasi eğilimlerine sözcülük eden görüşlerdir. Ve ister çivisi çıkmış olsun isterse çivisi sağlam olsun tüm toplumlarda sınıfsal eğilimler bilimsel bir kesinlikle tespit edilebilirler, çünkü bu eğilimlerin ardında yatan olgu gayet empirik bir bilim olan ekonomi tarafından ortaya çıkarılabilir. Çıkarılmıştır da. Yoldaşa bu alanda yardımcı olacak teoriye Marks'ın tarihi materyalizmi deniyor. Bu teori tarihi sınıf mücadelesi tarihi olarak ele alır. Bu teoriyi öğrenmek, bireyleri sınıfların temsilcileri olarak ele almak, onların siyasi görüşlerini sınıf mücadelesinin somut bir anında burjuvazinin veya proleteryanın çıkarlarının terazisinde ölçmek gereklidir. O zaman, karmaşık durumların hiç de o kadar karmaşık olmadığını, daha doğrusu tüm karmaşanın ardında gayet kesin sınıf çıkarlarının yattığını, bu karmaşa ardında, sınıfların kendi çıkarlarını korumak için yürüttükleri bir kavganın yattığını tespit edebiliriz. A. Akansoy yoldaş da bu metodu geliştirirse bariz olan kafa kargaşasından kendini kurtarır. Çeşitli bireyleri anlamakta fazla zorluk çekmez. Sınıfların neyi ve neden yaptığını öğrenirse, onların siyasi temsilcilerinin ettikleri lafların nedenini de kolayca anlar.

2- Modern ve Arkaik siyasi yaklaşımlar

A. Akansoy yoldaş bizim yukarıdaki görüşlerimizi biraz arkaik bulacaktır. Çünkü büyük ihtimalle bizim CTP'nin burjuvazi ile işbirliği siyaseti uygulamakta olduğunu ileri sürmemiz üzerine o sözleri söylemektedir: “...arkaik söylemlere boğulmuş kesimlerin hadlerini aşan üsluplarla büyük laflar ettiği, ...” İki artı iki dört eder çok eski bir laftır. Gelgelelim matematik bir aksiyomdur. Değişmez. Arkaikleşmez. Marks'ın sınıf mücadelesi teorisi de doğruluğu ispatlanmış bir teoridir, arkaikleşmez. Bu teoriyi kullanmaktan uzaklaşanlar, bu teoriyi kullanmak istemiyenler arkaiktirler. Onlar tarihin değerlendirilmesinde, siyasetin ele alınmasında Marks öncesine dönmüşlerdir. Bugünün dünyasında böylesi bir geri dönüş ancak ve ancak burjuvazinin çıkarıdır. Burjuvazi tarihin gelişmesinin sınıf mücadelesinin gelişmesi olarak ele alanından, sorunun bu şekilde kavranmasından çok korkar. Bu nedenle tarih biliminin ele alınmasında, ekonomi ve siyasetin ele alınmasında tamamiyle gerici bir sınıftır. Onun siyasi temsilcileri tamamiyle gericidirler. Bilimin karşısına dikilmek zorundadırlar ve bilimin karşısına dikilirler. Sosyalist partilerin saflarında, burjuvaziden etkilendikleri için, burjuvazinin bu gericiliğine taviz veren bireyler ve guruplar daima olmuştur ve olacaktır da. Lenin bunlara işçi sınıflarında burjuvazinin ajanları adını takmıştır. Ümit ederiz A. Akansoy yoldaş bu gayet genel tespitlerimizle bağıntılı olarak bizimle aynı görüşleri paylaşır. Başka türlü aramızdaki ilişkide yoldaşlığın şu veya bu türü dahi mümkün olamaz. Sınıf mücadelesi teorisini reddeden adamdan iyi veya kötü, modern veya arkaik türüyle de olsa sosyalist olmaz. Daha doğrusu, olsa olsa açık ve bariz burjuva sosyalisti olur. A. Akansoy yoldaş kendisini ve CTP'yi modern, bizleri arkaik görüyor. O zaman şu basit çelişmeyi nasıl çözüyor?: KSG doğrudan demokrasi teorisini geliştirmiştir. Demokrasinin modern tanımının doğrudan demokrasi olduğunu ispatlamıştır. CTP madem o kadar modern bir sosyalist partidir doğrudan demokrasi konusunda görüşleri nedir? Arkaikler modern şartları değerlendirip yeni görüşler ileri sürerken, modernler

kendilerini o çok meşhur burjuva demokrasininin sınırlarıyla hapsedmeye devam etmektedirler, öyle mi? Kim modern, kim arkaik A. Akansoy yoldaş?

3- Kaos içinde Kaos

A. Akansoy yoldaş ele aldığı kaosu şu satırlarda ortaya koyuyor: “Toplumsal rollerin birbirinin yerine geçtiği, toplumsal aktörlerin ne yaptığını bilmeden sağa sola savrulduğu, arkaik söylemlere boğulmuş kesimlerin hadlerini aşan üsluplarla büyük laflar ettiği, bazı basın kuruluşlarının bu durumdan yarar sağlamaya çalışıp, gazetecilik ahlakından uzaklaştığı bir kaos'la karşı karşıyayız.” Yoldaşın ele aldığı yazımızda biz CTP'nin toplumsal rolünü değiştirip burjuva saflara geçmekte olduğunu ispat etmekteyiz. Yani sol saflarda kaosa yol açan CTP, ve CTP'nin “kriz yönetimi” siyasetini savunmak için yollara düşmüş sendika önderi yoldaşlardır diyoruz. Ne yaptığını bilmeden soldan gelip sağa savrulanın CTP olduğunu söylüyoruz. 18 Temmuz günleri sonrası “Sosyal Konsey”, bugünlerde “Kriz Yönetimi” adını takarak piyasaya sürülen CTP siyasetinin gayet arkaik, sosyal demokrat, sınıf işbirlikçisi bir siyaset olduğunu söylüyoruz. Burjuvazinin CTP'nin “sosyal konsey” önerisine gülüp geçtiğini, “kriz yönetimi” önerisine de gülüp geçeceğini söylüyoruz. Yani Kuzey Kıbrıs'ta, gelişmekte olan toplumsal muhalefeti, KSG'yi öcü göstererek yörengesiz bırakan, toplumsal muhalefetin simgesi olan BMB Platformu'nda kaosa yol açan biz değiliz. CTP ve onun siyasetine uyan sendika önderi yoldaşlardır. Biz yazımızın bu olguyu ispatladığı görüşündeyiz. A. Akansoy yoldaş ise tüm bu sebeplendirilmiş önerilere genel suçlamalarla cevap veriyor. Biz niye arkaikiz? Biz nasıl oluyor da sağa sola savruluyoruz? Biz nasıl oluyor da sol saflarda kaosa yol açıyoruz? A. Akansoy yoldaş tüm bunları görüyor da niye bize anlatmak zahmetine katlanmıyor? Biz hem gazetemizde, hem de Avrupa gazetesinde CTP'yi eleştirdiğimizde amacımız yoldaşlara yanlış yolda olduklarını göstermek, onlara doğruyu bulmakta yardımcı olmaktır. Kaş yapayım derken göz çıkıyor isek yoldaş niye bize zaaflarımızı ispatlamak zahmetine katlanmıyor? Bu ne biçim yoldaşlıktır? Bu ne biçim saygısızlıktır? İşte bu tavır tam bir kaos üreticiliğidir.

Şimdi de kaosa A. Akansoy yoldaşın tavrıyla değil de, biraz tarih ve siyaset tecrübesiyle bakalım. Burjuvazinin, esas olarak da onun Denktaşçı kanadının demokratik haklara saldırı planladığını biz daha geçen sene Mayısında ortaya koyduk ve tüm yoldaşları buna karşı hazırlıklı olma konusunda uyardık. Kaos, burjuva düzende kaçınılmaz olan ekonomik ve siyasi kaos bizim işaret ettiğimiz gibi ortaya çıktı. Ama biz hazırlıklıydık bu konuda. Gücümüz oranında tüm yoldaşları da hazırlamaya çalıştık. Tüm işçileri, tüm toplumu da. Kaos geldiğinde, burjuvazinin saldırıları geldiğinde sağa sola sallanan biz olmadık. Değiliz de. Bizim siyasi stratejimiz ve taktiklerimiz hazırlanmış durumdadır. Doğrulukları da denenmiş durumdadır. Biz sağa sola sallanmayız yoldaş.

Ama her toplumsal kaos ortamı hem bireyleri hem de partileri sağa sola savurur. Her kaos ortamından bazıları çelikleşmiş olarak çıkar, bazıları da yenilmiş olarak. Bak kendi partine; CTP'ye. Sağa, sağa ve de daha da sağa gidiyor. Ve bak KSG'ye. Göreceksin ki tüm bu dönem boyunca KSG'nin siyasetinde hiçbir sağ veya sol yalpalama olmamıştır. Varsa böyle yalpalamalar, lütfen bir örnek ortaya koy da biz de görelim! Yok bizim sağa sola yalpaladığımız konusunda bir örnek sunamaz isen, sen kime karşı laf ediyorsun? Amacın KSG saflarında kaos yaratmak mı? Kaosu yaratan burjuva düzenidir, onun partileridir. Bu kaos içinde kendileri kaosa sürüklenenler de burjuvaziden etkilenmeye açık birey ve partilerdir. Sol siyaset saflarında kaosa yol açanlar da böylesi karakterli kişiler ve partilerdir. Bizim siyasi arenada, sol saflarda kaosa yol açtığımızı iddia eden kişi bunu ispatlamakla yükümlüdür. Bu ispatı ortaya koymak zahmetine katlanamayanlar saygısız kişilerdir. Kaos yaratan kişilerdir. Kaostan etkilenip yönünü şaşırın kişilerdir. A. Akansoy yoldaş böylesi bir yönde ilerliyor. Görüşlerimizi eleştir, doğru yanlış eleştir, biz de sana en azından denediğin için saygı duyalım yoldaş. Yoksa senin tavrın kaos üreticisi tavrıdır. Senin siyasi geleceğin için sana yardımcı ve eğitici bir tavır değildir. Vazgeç bu tavırlardan. Tabii ki eleştiri adına gevezelik etmek de aynı kaos üreticiliğini devam ettirmek anlamına gelir. Bu tavra da girme lütfen. Biz böylesi halleri karıştırdığımızda da bizim suratımıza tükürmekten geri durma. Hak edenin suratına tükürürler. Biz yanlışımızı gösterenin kulu kölesi olan adamlarızdır. Lenin'in öğrencisiyiz biz. Yanlışta ısrar sol siyasetçi için yıkımda

(devamı 3'te)

BAŞYAZI

(1. sayfadan devam...)

12 TEMMUZ MİTINGİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ...

12 Temmuz günü BMB P'nun düzenlediği "Barış ve Demokrasi" mitingi gibi salt protesto gösterileri midir?

Kuzey Kıbrıs halkı faşizme karşı ilk baş kaldırışını 18 Temmuz 2000 tarihinde gerçekleştirdi. Ve emekçi halk o gün, faşizmin kaynağı olan T.C. egemenlerinin ve onların yerli işbirlikçilerinin rejimini temellerinden yıkacak olan siyasi iradeye sahip olduğunu gösterdi. Tek eksiklik siyasi önderlikti. Büyük bir umutla 41 örgüt biraraya gelerek "Bu Memleket Bizim Platformu"nu oluşturdular ve siyasi liderliğe soyundular. Ancak geçen zaman içerisinde, bırakın önderlik yapmayı, BMBP halkta görülen siyasi iradenin zerresini ortaya koyamadı.

Biz, KSG olarak, BMBP'nun bir programı, siyasi çizgisi ve iradesi ile ete kemiğe bürünmüş siyasi bir güç olarak ortaya çıkmasını ve bir anti-emperyalist, anti-faşist birleşik halk cephesine dönüşerek, anti-emperyalist bağımsız, demokratik Kıbrıs'ı yaratmak için iktidara talip olmasını önerdik ve önermekteyiz. Bunun için de bir program ve çalışma yöntemi taslağı sunduk. Bizim önerilerimiz emekçi halkımızın 18 Temmuz'da ortaya koyduğu talepleri ve beklentileri doğrultusundadır. T.C. egemenlerinin ve onların yerli işbirlikçilerinin ve tüm emperyalistlerin Ada'dan kovulması talebi, halkın kendi ülkesine ve geleceğine sahip çıkma talebi, demokrasi, özgürlük ve barış talebi...

Ancak, BMBP çatısı altında yer alan CTP'nin yönetimi ve onların çizgisindeki sendika yönetimleri bu önerilerimize karşı çıktılar. BMBP'nun siyasi iradeye sahip bir siyasi kimliğe dönüşmesine karşı çıktılar. Daha da ileri giderek, bu kokuşmuş sistemin ve rejimin yeniden yapılanması için "Kaos Niye, Çözüm Ne?" başlıklı broşürler yayınlarken, egemenlere ekonomik krizden nasıl çıkacakları ve TC egemenleri ile nasıl daha iyi işbirliği yapmaları gerektiği konusunda öneriler sunmaktadırlar. Bunu yapmakla da CTP'nin sistemin bir partisi olduğunu ve sadece sistem içerisinde kendisine belirlenen alanda, kendisine biçilen rolü oynadığını göstermiştir. Oysa, yapılması gereken, tüm demokrasi güçlerini toplayarak, sadece TC egemenlerinin dayattığı ekonomik programlara değil, bizzat TC egemenlerine karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi vermek olmalıydı. Hala daha yapılması gereken de bu mücadeleyi vermek olmalıdır.

Sorun iktidar sorunudur. Faşizmi ve onun anası emperyalizmi Ada'dan def edebilecek tek güç Halk İktidarı'dır. Halkın ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel beklentilerine yanıt verebilecek tek güç demokratik halk iktidarıdır. BMBP'nu halk iktidarının aracı yapmak zorundayız. BMBP'ü iktidara talip olmak zorundadır.

Başka çıkış yolu yoktur.

(2. sayfadan)

ısrardır. Biz yıkılmak ve işçileri yıkmak için siyaset yapmıyoruz. Biz iktidar olmak, işçileri iktidara taşımak için siyaset yapıyoruz.

4- Provakatif tavırlar

A. Akansoy yoldaş ettiği lafın nereye gittiğini hiç düşünmüyor. Şu satırlara bir bakınız. "Kıbrıstürklerin demokratik bir yaşamdan ne denli yoksun olduğu ve sağduyunun, rasyonel yaklaşımların terki ile kamusal alanın, hem sağ hem de sol kesimlerden gelebilecek provokatif tavırlarla daha da işlevsiz kalacağı açıktır."

Bizim görüşümüzce F. S. Soyer yoldaşın BMB Platformu toplantısında KSG'nin Birleşmiş Milletler'in emperyalist bir kuruluş olduğu fikrini bahane edip BMB Platformu'nun ortak bir platform oluşturamayacağını ilan etmesi provakatif bir tutumdur. Çünkü F. S. Soyer yoldaş bizim görüşlerimizi savunmaktaki ısrarlılığımız yanında, BMB Platformu'nun oluşturacağı bir programa görüşlerimize ters olsa bile uyacağımızı da gayet iyi bilir. Yani biz BMB Platformu'nun iyi kötü ortak bir platform oluşturulması için onca çaba sarfedeceğiz, BMB Platformu'nun milletvekili ve cumhurbaşkanı adaylarının BMB Platformu örgütlerinin kitleleri tarafından seçilmesi için öneriler sunacağız, ve ondan sonra da bu platformun oluşmasını engelleyen siyaset olarak lanse edileceğiz. Bu deli saçmalıdır. Bu provakatif bir tavidir.

Soldan gelen provakasyonlardan bahsettiğinde bizim gibi yapmak zorundasın. Örneklemelisin, sebeplemelisin. Kim, nerede, ne zaman provakatif bir tavır sergilemişir değinmiyeceksin, bu tavrın neresinde provakatiflik görüyorsun belirtmiyeceksin, ama ortaya genel bir soldan gelen provakasyon lafını atacaksın. İşte A. Akansoy yoldaş, provakasyon diye buna derler. Solda siyaset yapan kişiler provakatörlükle suçlanmayı hafife almazlar. Sen böylesine hafife alarak provakasyondan bahsetmekteyken, biz gayet provakatif bir tutum olarak değerdirdiğimiz F. S. Soyer yoldaşın bahsi geçen tavrına bile provakatif bir tavır demedik. Taa ki yoldaşlarına "ettiğin lafa dikkat et" demeyip, senin böylesi laflarını duyuncaya kadar. Ağzından çıkanı kulağı duymalı kişinin. Solda siyaset yapacaksın siyaset yap. İyi kötü, doğru yanlış. Provakasyon yapacaksın sağ partilere git. Onlar bu işin üstadıdır.

Biz hangi tavrımızla provakasyon örneği sunduk size ve diğer partilere A. Akansoy yoldaş? Bir tane örneğin var mı? Biz tüm birey ve partilerle ilişkilerimizde belirli prensiplerimizi ortaya koyduk. Biz görüşlerimizi saklamayız. Kimse bize görüşlerimizi saklattıramaz. Bizimle çalışırsanız bu şartlarda mümkündür. Yoksa mümkün değildir. Bizim işçilerden saklıyacak bir tek görüşümüz ve pratiğimiz yoktur. Olmayacak da. Biz Troçkizmin görüş saklıyan pozisyonuna düşmeyiz. Bizim alnımız açıktır. Biz birlikte çalıştığımız arkadaşlarımızın yanlış bulduğumuz görüşlerini onlara ulaştırmayı onlara karşı görevimiz, onların peşinden giden işçi-memur tüm emekçilere karşı görevimiz olarak ele alırız. Bunu kabüllemiyen bizimle çalışmasın. Biz bugüne kadar bu prensiplerden taviz vermedik. İşte tamı tamına da bu prensipler sayesinde bizim tavırlarımız hiçbir zaman provakatif olamaz. Çünkü bu tavırlar herkesin bilgisi dahilindedir. Bizim yanlış bulduğumuz şu veya bu somut siyasi öneriyi, aynı zamanda önemli de buluyorsak, eleştireceğimiz, karşısında duracağımız, ona karşı mücadele edeceğimiz herkesin bilgisi dahilindedir. Bu tavrımız hiçbir zaman provakatif olamaz. Doğru siyasete karşı yanlış siyasetin kavgasını verirse zararlı olabilir. Zararlıdır. Ama provakatif değildir. Provakasyon gözümüzün içine baka baka yalan söylemektir. F. S. Soyer yoldaşın bahsini ettiğimiz tavrı provakatif bir tavidir. A. Akansoy yoldaşın yukarıdaki tavrı provakatif bir tavidir. Ama, doğru veya yanlış, belirli tecrübe ve çabanın sonucu olarak varılan, mesela "A. Akansoy ne dediğini bilmeyen, soldaki birey ve partilere karşı somut değil soyut gevezelik eden, yani troçkist metodlardan müzdarip bir yoldaşımızdır" tespiti provakatif bir tavır değildir. Doğrudur veya yanlıştır. Ona da okur karar verir. A. Akansoy ortaya genel bir provakasyon lafı edip kenara çekiliyor. Öyle saygısızlık olmaz. Bu tavrın kendisi provakatiftir ve de kaos üretici bir tavidir. Pravakasyon varsa somut olarak tespit et ve ortaya koy. Çoluk çocuk heveslidir, bazı lafları ağızlarına sakız ederler. Etsinler. Ama provakasyon böylesi laflardan biri değildir. Anlaşıldı mı A. Akansoy yoldaş? Bir süre önce de Talat yoldaş bir ajan lafı atmıştı ortaya. Ona da ettiği lafa dikkat etmesini ve ajanları bilip de saklamanın ne kadar zararlı bir tavır olduğunu söylemiştik. Yoldaş hala daha bize bildiği ajanlar hakkında bilgi verecek... Bu kaos yaratmak değildir? Bu provakatif bir tavır değildir?

5- İleriye dönük siyasi alternatifler

"Bunun örnekleri ile kuşatılmış olduğumuz bir ortamda, ancak ileriye yönelik daha yapıcı siyasi alternatiflerle kalıcı sonuçlara ulaşabiliriz." diyor A. Akansoy. Sevgili A. Akansoy yoldaş, ileriye dönük ve kalıcı siyasi alternatif uygulama imkanı ve gücü tamamıyla bizim gücümüze bağıntılı olan, işçilerin, köylülerin, esnaf ve zanaatkarın, yurtsever entellektüellerin gücüne bağıntılı olan, onların kendi güçlerine dayanarak hayata geçirecekleri siyasetlerdir. Yani, toplumla birlikte hayata geçirilebilecek olan siyasetlerdir. A. Akansoy yoldaş CTP'nin siyasetinin de böylesi bir siyaset olduğu görüşünde. Şöyle diyor yoldaş: "CTP toplumsal görev ve sorumluluğu üst düzeyde tutan gerek kısa vadeli gerekse uzun politik çıkarlarla toplumun acil veya kalıcı sorunlarına, toplumla birlikte çözüm aramaya çalışan ve her zaman ezilenlerden yana olan çağdaş sosyalist bir partidir." İyi ama biz A. Akansoy yoldaşın bildiği üzere birazcık arkaik adamlarız. Biz toplumla birlikte dediğimizde toplumdaki sınıfları ele alır, bunlardan hangilerinin topluma birlikte ileriye gitmeye niyet ve imkanı vardır, hangilerinin böylesi niyet ve imkanları yoktur tespit ederiz. Şu arkaik sınıf mücadelesi teorisine uyarız. O zaman da şöyle bir problemle karşı karşıya kalmaktayız. Bir yanda Kuzey Kıbrıs'taki tüm ezilen emekçi ve emekli kesimleri temsil eden 41 örgütün oluşturduğu Bu Memleket Bizim Platformu var. Bu platform Kuzey Kıbrıs'ta ilerleme taraftarı tüm kesimleri bir araya getirmiş durumda. Diğer tarafta seçilmemiş Cumhurbaşkanı Denktaş, onun etrafındaki aşırı sağ parti ve guruplar ve hükümet var. Bu sonuncular mevcut ekonomik krizin üreticileri, mevcut ekonomik krizi üreten yapılanmadan faydalanan kesimler. BMB Platformu'nun temsil ettiği kesimler ise bu ekonomik yapılanmadan ve onun yol açtığı ekonomik krizden zarar gören kesimler. Bir yanda BMB Platformu etrafında, onun bir dediğini iki etmeden sokakları dolduran, genel greve giden işçi-emekçi-yurtsever kesim var, öbür tarafta onların tepesine binmekten başka bir şey beceremiyen burjuva kesim var. Bu burjuva kesim Mayıs seçimlerinden beri mevcut demokratik imkanların topluma fazla geldiğinden dem vuruyor. Toplumun demokratik haklarını kısıtlamak için kanunları değiştirmek istiyor. Bu arada da boş durmayıp polisi ve çevik kuvveti topluma karşı saldırı pozisyonlarına getirmenin hazırlığını yapıyor. KSG'nin bu şartlarda yaptığı öneri nedir? BMB Platformu'nun kendi ortak programını oluşturması, bu programı hayata geçirecek milletvekilleri ve cumhurbaşkanı adaylarının BMB Platformu örgütlerince kendi kitleleri önünde seçilmesi, tüm örgütlerin seçtikleri adayların da tüm örgütlerin ortak bir toplantısında, mesela bir 18 Temmuz benzeri, bir Eylül Barış Günü örneği toplantıda tüm kitlelere sunulup yeterli ve gerekli sayıda milletvekili adaylarının ve bir tek cumhurbaşkanı adayının seçilmesi. Sen, A. Akansoy yoldaş, sen burada her şeyin toplumla birlikte yapılmasına ters bir öneri görüyorsun? Bu öneriyi desteklemediğine göre görüyorsun. Nedir gördüğün toplumla birlikte hareket etmeye ters dü'nen öneri? Söyle bize. Sen söyleyemezsin, biz söyleyelim: Sen, CTP ile birlikte toplumla birlikte dediğinde bizim yukarıda ortaya koyduğumuz sınıfsal bölünmeyi göremediğin için toplumla birliktelikten "Sosyal Konsey'i", onun bugünkü hali olan "Kriz Yönetimi'ni" anlamaktasın. Sana göre toplumla birlikte hareket etmek demek ekonomik krizin üreticisi, demokratik haklara saldırının örgütleyicisi burjuva kesimlerle birlikte bir yapılanma oluşturmak demektir. Yani burjuvaziyle birlikte, burjuvazinin krizini işçiler aleyhine, ezilenler aleyhine çözmek için çalışmaktır. Çünkü bu sorunları burjuvazi ile birlikte çözmek başka bir anlamı yoktur. İşte bizim burjuva işbirlikçisi siyaset, sosyal demokrasinin işçi sınıfına ihanet siyaseti adını verdiğimiz siyaset budur. Bu siyasetin toplumla birlikte hareket anlamına geldiği koskoca bir palavradır. Toplumla, bu ülkenin ezilenleriyle birlikte hareket etmek isteyenlerin bizim ileri sürdüğümüz siyaseti uygulamak dışında bir alternatifi yoktur. Varsa söyleyin de biz de duyalım. Kriz Yönetimi demeyin bize... Birincisi bu burjuvaziyle birliktelik gerektirir. İkincisi bize değil burjuvaziye bağlıdır. Üçüncüsü, ve bu nedenle burjuvaziye gerekli gördüğünde, kendi çıkarlarını korumak için gerekli gördüğünde uygulamaya koyacağı bir siyasettir. Bizim siyasetimiz, toplumun siyaseti, bizim kendi güçlerimize dayanarak uygulayabileceğimiz bir siyaset değildir. Burjuvazinin kendi güçlerinin zayıflığı nedeniyle, kendisine güçlenme imkanı sağlamak amacıyla, kendisine kendi güçlerini toplama imkanı sağlamak amacıyla baş vuracağı geçici bir siyasettir bu. Bu siyaseti CTP'nin önermiş olması bu siyaseti işçilerin

(devamı 4'te)

(3. sayfadan)

siyaseti, bizim siyasetimiz yapmaz. Bu siyaseti CTP'nin önermiş olması CTP'nin bizim saflarımızda burjuva işbirlikçiliğini yayma aracı haline gelmekte olduğunu gösterir. Bu da çok kötü bir gelişmedir.

6- Demokrasinin genişletilmesi

CTP'nin "kriz yönetimi" önerisini, bu burjuva işbirlikçi siyaseti, KSG'nin BMB Platformu iktidarına alternatif olarak sunulan bu öneriyi savunmakta bir sakınca görmeyen A. Akansoy yoldaş, aynı zamanda "Kıbrıslı Türklerin demokratik bir yaşamdan ne denli yoksun olduğu" olgusunu da bize karşı kullanıyor. İyi ama kimin önerisi Kıbrıslı Türklerin demokratik bir yaşam elde etmesi için somut öneriler ortaya koymakta? CTP Kıbrıslı Türk işçi ve emekçilerin demokratik yaşamını kısıtlayan, onların demokrasi taleplerine ihtiyaçlarına uymayan burjuvazinin demokratik çerçevesini aşmak konusunda, Kıbrıslı Türkleri, kendilerine uygun olan geniş bir demokratik yaşam elde etme konusunda ne tür bir öneri sunmaktadır? Kıbrıslı Türk burjuvazi, Türkiyeli analılarıyla birlikte mevcut demokratik imkanları Kıbrıslı Türklere çok görüyor. Bunları kısıtlamak istiyor. Ekonomik krizin yanında demokratik haklara yapılan bu saldırılar da Kuzey Kıbrıs'taki sadece Kıbrıslı Türk değil, Türkiyeli Türk ve Kürt emekçi kitleleri ekonomik ve demokratik haklarını korumak ve geliştirmek için harekete geçiren faktördür. Demokratik hakları geliştirmek isteyen kişi veya örgüt kitlelerin bu hareketliliğine önderlik getirir. Onların bağımsız demokratik yeteneklerini, burjuva demokratik çerçeveye sığması imkansız olan bu demokratik yetenekleri geliştirmeye kafa yorar. Bizim seçimlerle bağıntılı olarak yaptığımız öneriler işte böylesi önerilerdir. Bizim önerilerimiz kitlelerin kendi demokratik yöntemlerini geliştirmeleri, kendi demokratik kuruluşlarını oluşturmasını yönünde adım atmalarının imkanı sağlayan, onlara bu yönde adım atmakta yardımcı olan önerilerdir. Halbuki CTP'nin, bizim bu önerimizin hayata geçirilmesini önlemekten başka bir siyasi sonucu olmayan "kriz yönetimi" önerisi kitlelerin bağımsız yeteneğini geliştiren, onların kendi demokratik kuruluşlarını oluşturan, onların kendi demokrasi anlayışlarının burjuvazinin kısıtlı ve her geçen gün kısıtlanan demokrasi anlayışı çerçevesine sığmasının imkansız olduğunu onlara kavratan, kavratma yönünde yardımcı olan bir öneri değildir. Demokrasinin kısıtlılığı konusunda ahlayıp puflamak yeterli değildir. Demokrasinin işçilerin-emekçilerin karakterine ve isteklerine uygun bir demokrasi olarak şekillendirilmesi için bu sınıfların neler yapması gerektiğine, toplumla birlikte neler yapılması gerektiğine kafa yormak ve onların içinde buldukları örgütsel ve siyasi bilinç ve yeteneğe uygun öneriler sunmak gereklidir. Demokrasinin kısıtlılığı konusunda ahlayıp puflamak yerine KSG'nin doğrudan demokrasi önerisinin ne anlama geldiğine, bu önerinin burjuvazinin demokrasisinin kısıtlılığını açık ve bariz olarak sergilediğine, emekçi kitlelere layık olan tek demokrasi türünün doğrudan demokrasi olduğuna kafa yormak, doğrudan demokrasiyi elde etmek için neler yapılmalıdır sorununa cevap bulmak gereklidir. Doğrudan demokrasi yönünde ilerlemek, mevcut ekonomik ve demokratik krize çözüm bulmak için kitlelerin demokratik istek ve arzularına dayanarak, onların demokrasi kültürünü geliştiren ve onların demokrasinin için can bedeli bir mücadeleye girme çabalarını canlandıran öneriler, kitlelerin burjuva demokrasisinin sınırlarını aşma eğilimli her hareketini canlı tutan ve geliştiren öneriler sunulmalıdır. "Kriz yönetimi" böyle bir öneri değildir.

7- Bazı küçük sorunlar

a) "41 örgüt adına iktidar talebinde bulunan bir yaklaşım ile CTP'nin ortak hareket etme zorunluluğu yoktur." (A. Akansoy)

Tabii ki yoktur. İyi ama CTP BMB Platformu üyesidir. Bu platformun üyelerinden en az birisi bu platformun Kuzey Kıbrıs'taki tek iktidar alternatifi, kitlelerin büyük çoğunluğunun tek gerçek temsilcisi olduğunu doğru bir şekilde tespit etmiş ise, bundan çıkarılacak kaçınılmaz sonuç bu platformun iktidar olması için çabalamaktır. Yani sorun zorunlu olma sorunu değil, doğru veya yanlış siyaset sorunu, burjuva veya proleter siyaset sorunudur.

b) "Elbette beklentiler, yaklaşımlar ve çıkışlar farklı olacaktır." (A. Akansoy) Elbette, elbette. Ama siyasette yaklaşım ve çıkış farklılıkları şu veya bu şekilde sınıfsal yaklaşımları yansıtır. Kim hangi sınıfların çıkarına yaklaşımlar ve çıkışlar öneriyor. Bu soruyu sormamak A. Akansoy yoldaş türü modern sosyalizmin bir karakteristiği her halde. c) CTP "yazıyı yazarların beklenti ve kaygıları yanında toplumun ezilen kesimin beklenti, talep ve çıkarlarını dikkate almak zorundadır." (A. Akansoy)

Tabii ki. Her sosyalist parti böyle yapmalıdır. İyi ama tamı tamına da yazıyı yazma nedenimiz CTP'nin bu işi doğru bir şekilde yapmadığı tespitine dayanmaktadır. O zaman, bu yazı niye "içinde bulunduğumuz kaos'a dair kavram kargaşasını "sol" adına sürdüren bir düşüncenin ürünü" oluyor. Çok bilge, çok modern A. Akansoy yoldaş öyle buyurdu diye mi? d) "Hareket alanı ve manevra kabiliyeti açısından hiçbir siyasi parti kendini sadece "belirli" alanlara hapsedemez." Doğruya doğru. "Yazıyı yazarlar bunun adını nasıl isterlerse koysunlar, bu hiç önemli değildir." Doğruya doğru, buna "it ürür kervan yürür" derler. "Önemli olan ilkedir." Doğruya doğru. Ama hangi ilke. "Bunu öğrenmek isteyenler ise açık CTP'nin programını okuyabilirler." Biz bu işi 18 Temmuz'un hemen sonrası ileri sürülen CTP programını, sosyal konsey öneren programı ele alarak yapmıştık, yapalı epey oldu. Bugünlerin kriz yönetimi önerisinin bu program kaynaklı olduğunu ispat etmek zorundayız? Değil. İlkeli adam attığı siyasi adımların programına dayandığını kabul eder. Değil mi A. Akansoy yoldaş. Kaldı ki bunu da ispatladık. Çünkü sosyal konsey eşittir bugünkü kriz yönetimi. "Her siyasi parti gibi CTP de hesabını her seçim döneminde vermektedir." Bak işte bu çok modern sosyalist bir öneri yoldaş. Sol siyasi partiler her bir grevde, her bir nümayişte, attıkları her bir adım hakkında hesap vermek zorundadır. Herkesten önce de kendilerine. Böyle davranmazlarsa hatalı siyasetler üretip üretmediklerini nasıl takip etme imkanı olacak? Burjuvazinin uygun gördüğü seçimden seçime mi? Böyle ilkeler pek iyi ilkeler değildir yoldaş. Sosyalist partiler her an, her gün, sürekli kendilerine ve kitlelerine hesap vermelidirler. Yoksa yozlaşma kaçınılmazlaşır. e) "Peki kendileri büyük bir "görevmiş" gibi gazetede ki bu yargılamayı kimin adına yapıyorlar ve bu hakkı nereden alıyorlar?" İşçiler ve devrimciler adına yapıyoruz. Bu hakkı işçilere ve tüm sosyalistlere karşı sorumluluk duygumuzdan alıyoruz. Bu konularda ne kadar doğru yanlış olduğumuz ise işçilerin karar vereceği, sosyalistlerin karar vereceği bir husustur. CTP bu hakkımızı kısıtlamak istiyebilir ama bu hakkımızı elimizden alamaz. Doğru mu yoldaş? Doğru tabii ki. En iyisi bizim yazı çizimimizde işçi sınıfı hareketine faydalı bir şeyler var mı ona bakmaktır. Yoksa da eldeki tüm imkanlarla bizi teşhir ve de tecrit etmektir. Harekete zarar verene acınmamalıdır. Onlara acıyan demek ki işçilere acımıyor. İşçilere karşı sorumluluk duymuyor. Acımasız ol A. Akansoy yoldaş, acımasız. Hiç bir zararlı görüş ve siyasete karşı soyut genel laflarla kısıtlı kalan bir saldırı örgütlemeye. Ettiğin laflar onları taa can damarlarından vursun. İşçiler saflarında teşhir ve de tecrit etsin. f) "CTP'yi yargılamayı bu denli gerekli hissedilen bir gurubun siyasi sorumluluğu kime karşıdır, ve kendilerini kime karşı nerede sinamaktadırlar?" Sorumluluğumuz Dünyanın işçi sınıfına karşıdır. Kuzey Kıbrıs'ın tüm ezilen kesimlerine karşıdır. Kendimizi çeşitli şekilde sınarız. Birincisi siyasi önerilerimizin, siyasi öngörülerimizin toplumun pratik yaşamında doğrulanıp doğrulanmadığında deneriz. Bu sinamadan başarıyla çıktığımız kesindir. İkincisi örgütsel başarılarımızın, hem devrimcilerin örgütlenmesi, hem de kitlelerin örgütlenmesinin gelişmesi ve sağlanmasında alanında deneriz. Bu alanda 18 Temmuz'dan bu günlere kadar elde edilen başarılarla bizim de yerimiz vardır. Şu anda CTP'ye ve CTP'nin kriz yönetimi siyasetinin peşine takılmış olan sendikacı yoldaşlara karşı örgütlemeye çalıştığımız siyasi saldırının ardında yatan da kitlelerin 18 Temmuz'dan beri sergilemekte oldukları örgütsel başarılarının CTP tarafından tuzla buz edilmesini önlemeye yöneliktir. Bu çabamızın ne kadar başarılı olup olmadığını ileride göreceğiz. Tüm devrimcileri birleştirme çabamızın pek başarılı olmadığını ise biliyoruz. Farkındayız. Bu sinamada pek başarılı olamadığımız açıktır. Tüm devrimcileri, ve onların esas çalışma alanı olarak tüm sendika yöneticisi yoldaşları davamıza kazanamadığımız açıktır. Kendini sına, zaafını tespit et, zaafının üstüne üstüne git. Yani yakında sendikaları kazanacağız. Kendi örgütümüzü almazsa, BMB Platformu iktidarı fikrine. Bunu da başaracağız. Ümit ederiz CTP'li yoldaşlarla birlikte. Ümit ederiz A. Akansoy yoldaşla birlikte. Yoksa onlara rağmen, ama mutlaka. g) "Her demokratik ve sol kesim Kıbrıslı Türk toplumunu giderek daha da kuşatan sağ'a karşı mücadelesini, hiçbir kısıtlama, yargılama ve örnekteki yaklaşımlara başvurmadan güçlendirmek durumundadır." Aynı görüşteyiz. Gel gelelim örnekteki yaklaşım konusunda hem fikir değiliz. Örnekteki yaklaşım CTP ve CTP siyasetini, kriz yönetimi siyasetini takip eden yoldaşlara karşı acımasız olunacağı yaklaşımıdır. Siyasi farklılık olduğunda, bu siyasetlerden doğru olanın zaferi örgütlenmelidir. CTP bizce yanlış olan

kriz yönetimi siyasetinin zaferini örgütlemek istiyor. A. Akansoy yoldaşın yanlış bulduğu yaklaşımlar ortaya konmadan kriz yönetimi siyasetinin yenilgisini örgütlemek imkansızdır. Gel gelelim biz bu siyasetin yenilgisinin ve BMB Platformu iktidarı siyasetinin zaferini gerekli görmekteyiz. Yanlış isek ispatla, biz de kriz yönetimi siyasetine angaje olalım. Doğru isek kriz yönetimi siyasetinden vazgeçiniz. BMB Platformu iktidarı siyasetine angaje olunuz. BMB Platformu'nda CTP ile birlikte ortak platform oluşturulamamasının nedeni bizim BM konusundaki görüşlerimiz değildir. CTP'nin kriz yönetimi siyasetidir, CTP'nin bu siyasetin zaferi için BMB Platformu'nu yok etmeyi göze almış olmasıdır.

h) "Dönemi geçmiş yaklaşımlar içerisine girmek bizim için zaman kaybindan başka birşey değil." İyi ama o zaman niye şu gayri meşru, şu kötü ünlü sosyal demokrat siyasetlere, çok çok eski olan burjuvazi ile işbirliği siyasetlerine dönüp duruyorsunuz? Modern olma iddiasındaki sosyalistler, proleteryanın yaşam koşullarındaki modern olan, yeni olan şartları değerlendirir, ve onlara ve teorimize dayanarak yeni siyasetler oluşturur, teorimizi zenginleştirir. CTP'de yeni olan nedir ki? CTP'de yeni bir şey gören kişi olsa olsa kendisi siyasette yeni olan ve proleter hareketin tarihçesini incelemek zahmetine katlanmamış bir kişidir. A. Akansoy yoldaş böyle birisi galiba. **Biraz tarih bilgini geliştir yoldaş, o zaman göreceksin ki CTP siyaseti yeni değildir, modern değildir. Eski sosyal demokrat görüşlerin CTP türü, Kıbrıslı Türk türüdür.**

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK
4 Nisan 2001

"Demokrasi ve Barış" mitingi

BMBP'nun düzenlediği "Demokrasi ve Barış" mitingi Perşembe akşamı saat 20:30'da Lefkoşa İnönü Meydanında gerçekleştirildi. Mitingde konuşma yapan konuşmacıların ön plana çıkardıkları T.C egemenliğinden Kıbrıs'ın kuzeyinin kurtarılması ve AB nin çözüm yolu olduğu gerçekleri idi. Ülkede gelişen faşizan uygulamaların ve ekonomik çöküntünün sebebi olarak sadece Türkiye emperyalizmini hedef gösteren konuşmacılar ne yazık ki bütün yaşananların sebebinin emperyalizmin tüm dünya ülkelerinde uyguladığı ekonomik politikaların ve faşizan baskıların sonucu olduğunu göremeyecek kadar kör veya bilinçli saptırma yöntemini uyguluyorlardı. Bir emperyalistten kurtarıp diğer emperyalistlere (AB ülkelerine) ülkeyi teslim etmek isteyen anlayışı halkımız red dedecektir. Kıbrıs Türk halkının kendi kaderini tayin hakkı kendi elimizdedir diyen konuşmacılar bir gerçeği çok iyi biliyorlardı; evet beyler Kıbrıs Türk halkı kendi kaderini kendisi tayin edecektir ama AB ülkeleriyle değil, Türkiyeli emekçi kerdeşleri ve tüm dünya emekçi insanlarıyla uluslararası dayanışma içinde olarak, emek iktidarını kurana kadar mücadele ederek tayin edecektir.

Mitingde atılan sloganlar da bu gerçeği belirliyordu, egemenlerin ve iş birlikçilerinin suratlarına tokat gibi patlıyordu, "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez", "Yaşasın Türk, Yunan ve Tüm halkların kardeşliği", "Hain Denктаş", "Kahrolsun UHH", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Yaşasın Barış ve Demokrasi".

Mitinge katılan iki toplumlu koro ve Lefkoşa Gençlik merkezinin halk dansları kitleyi coşturdu.

GERÇEK

Selim KURTULUŞ

18 Temmuz'dan 12 Temmuz'a

Son 50 kusur yıldır Kıbrıs Türk Halkı'nın karşılaştığı temel sorunlardan belki de en önemlisi TC Devletinin hamiliğe soyunarak bu toprakları ele geçirmesi sorunudur. Bu süreç on yıllardır bazen sissice, bazen pervasınca uygulandı. Kıbrıs Türk Halkı bizzat yaşayarak "kurtarılmışlığın" bedelinin ne olduğunu gördü.

İşte bu süreç yaşanırken Avrupa gazetesi ve Şener Levent Türkiye'nin ve Denктаş Rejimi'nin maskesini kitle düzeyinde düşürdü. Burada "Sezarın hakkını sezara vermek gerekir". Avrupa'nın bu tavrına tahammül edemeyen güçler bilinen saldırı senaryolarını devreye soktular. Her saldırı halkın öfkesini daha da kabarttı.

!8 Temmuz şahlanışı. 1 Eylül Mitingi. Genel grev ve Direniş mitingi. 1 Mayıs Mitingi. Ve nihayet 12 Temmuz "devlet terörüne hayır" mitingi.

Sanırım Kıbrıs'ın yüz yıllık tarihi bu denli egemenlerin sorgulandığı ve direnişin artarak sürdüğü bir dönemi yaşamadı.

Tabii ki zaman zaman son bir yıllık eylemlilik sürecini ele alırken herkesin kafasında 18 Temmuz özel bir yer tutar. Tabii ki özel olacaktı 18 Temmuz. Çünkü 1955 lerden beri "beklenen kurtarıcının" yüzüne mertce "yeter be bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" denildi. yani "yeter be" denildiği tarihi. 18 temmuz'dan sonrakileri 18 Temmuzla eklemeyin. Şunu göreceksiniz. Tüm zaafılara rağmen, engellemelere rağmen tren yavaş da olsa ileriye gidiyor. Bu halk kendine olan güvenini kazanıp "kral çıplak" dedi. Ve yine bu halk bizleri "acaba mitinge katılım olacak mı?" dediğimiz her defasında utandırdı.

İşte bu koşullarda 12 Temmuz 2001'e gelindi. Bu miting öncesi süreçte sıkışan ve halk desteği arkasından kaybolan TC Egemenleri ve Denктаş Rejimi legal saldırıyı UHH ve benzeri yapılanmalarla başlattı. Ellerinde tüm TV'ler, Radyolar, Gazeteler v.s. olmasına rağmen halkımız bu güçlere prim vermemektedir.

İşleri sıkı tuttuklarını sanan TC güçleri, askeri güçler, Denктаş Rejimi, yine yanıldılar. Halkımız 12 Temmuzda "kahrolsun Faşizm, Kahrolsun UHH, Hain Denктаş " diyerek yine özgürlüğünü ve ülkesine olan bağlılığını perçinledi.

İşte bir yıl var ki halkın başkaldırısı ile paralel gitmeyen önderlik masaya yatırılmalı. Bir yıl var BMB P 'nin örgütlenip önderlik etmesini savunduk. Bazı dostlara anlatamadık. Ama halk anladı. Bu anlamayan liberal dostlara da bu halk bunu anlatacak. Bundan hiç kuşum yok. Halkımız "Ya sizin tekkeleriniz, ya da bu memleketin özgürlüğü ve barışı" diyecek. Direnen da gidecek.

Yoksa süreci anlamadan vizyon çizmeye kalkışan "kahpçı" ve "liberal" kesimleri de halkımız hizaya getirecek.

Unutmayın halkımız bilinen engellere rağmen inatla "ustayı bırakıp, çırakla uğraşma" hatasına düşmüyor. İnanmayan halkın içine çıksın!!

EKONOMİK YASALARIN NESNELİĞİ

Hem doğanın hareketi, hem de toplumun ekonomik hareketi insan iradesinden bağımsız olarak vardır. Dolayısıyla, hem doğanın hem de ekonominin gelişmesinin uymak zorunda olduğu yasalar da insan iradesinden bağımsız olarak var olan ve bu süreçleri etkileyen ve düzenleyen yasalardır.

Yani, hem doğal hem de ekonomik süreçlerin uymak zorunda olduğu yasalar iradi olarak yaratılamaz, tam tersine onlar doğal ve ekonomik süreçlerin içinde bulunmalı, öğrenilmeli ve böylece kavranılmalıdır. Yani, hem doğa bilimlerinin hem de ekonomi-politik biliminin bu süreçleri incelerken bulduğu ve kullandığı yasalar, doğal ve ekonomik süreçlerde insan iradesinden bağımsız olarak varlıklarını sürdüren yasaların insan düşüncesindeki yansımalarıdır.

Doğada insanlardan bağımsız, insanların üzerindeki etkilerden kopuk olarak ele alınan doğada, doğanın yasaları kendilerini kör zorunluluk olarak empoze ederler. Orada yasaların faaliyetlerinde, bilinç söz konusu değildir.

Fakat doğa ile insanın ilişkisi söz konusu edildiğinde, insanın doğa üzerindeki bilinçli faaliyeti, yani üretim söz konusu olduğunda doğa yasalarının doğadaki kör zorunluluğu ortadan kalkar; şimdi söz konusu olan doğa yasalarının insanlar tarafından bilinçli kullanılışlarıdır çünkü. Doğa yasalarını kavramış olan insanlar, bu yasaları gerçekten doğru bir şekilde kavradıkları ve onların taleplerine uygun hareket ettikleri oranda ve bu yasaların etkileri insanların tabiat üzerinde o günkü mevcut gücünü aşan etkiler olmadığı oranda onları kendi amaçlarına tabi kılar, bu yasaları başarmak istedikleri sonuçlara varmak için, üretim için kullanırlar. İnsanların doğa hakkındaki bilgilerinin gelişmesine orantılı olarak doğa yasalarını kendi amaçları için kullanma yetenekleri de, doğa üzerindeki hakimiyetleri de artar. Burada, insanların doğa ile olan ilişkilerinde şu gayet açık ve herkes tarafından kabul edilebilir bir gerçekliktir ki; insanların doğayı kendi amaçlarına uyarlayabilmesi ancak ve ancak doğa yasalarının

İradi doğa yasaları icad ederek, y a n i taleplerine uymayarak doğa insan kılınmaz tam tersine, doğa kendi uymayanlar üzerinde hakimiyet hareketinin kör yıkar! Ekonomik şeyi söylemek süreçler insan olarak vardır. e k o n o m i k b i l i n c e bu yapıldımı, y a s a l a r ı i n s a n l a r ı n bu yasaların taleplerine uygun yöneltilmesinin, bu yasalara uygun alabilmesinin araçları haline gelirler. yasaları ile ekonomi ve onun yasaları kendilerini ortaya koyuş şekilleri vardır.

Birincisi, doğa ve onun yasaları açısından süreklidirler. Halbuki doğruya insanların faaliyetini söz ekonomik yasalar, insanlık tarihi açısından ve birkaç en genel yasa dışında sürekli değildirler, insanlık tarihinin belirli bir kesiti için geçerliliklerini korurlar, daha sonra ise güçlerini yitirirler ve süreç içinde yerlerini yeni ekonomik yasalara terk ederek yok olup giderler. İkincisi, doğa yasaları ve onların etkilerinin araçları, insanların onları kullanarak doğrudan kendi amaçlarına uygun sonuçlar elde edişine karşı herhangi bir direniş örgütleyemez. Doğa yasalarının etki alanı doğa ve onların insanlar tarafından pratikte kullanılma şekli olarak üretim tekniği ile kısıtlıdır. Dolayısıyla, insanların doğa yasalarını kullanmasının sınırını belirleyen faktörler onların bu yasaları bilmeleri ve pratik üretim tekniğinde uygulayabilme yetenekleri; bu yasaların etkilerinin gücü; ve bizzat insanların ekonomik örgütleniş şeklidir. İnsanların doğa yasalarını kullanmaları alanında insanların ekonomik örgütlenişinin, kendine özgü talepleri nedeniyle doğa yasalarının öğrenilmesini ve onların bilinmelerine rağmen üretim tekniğine uygulanmalarını kısıtlaması dışında- komünizm harici ekonomik örgütlenmeler için geçerli olan bu olumsuz etki dışında- doğa yasalarının kullanılışı az çok doğrudan ve kolay olur.

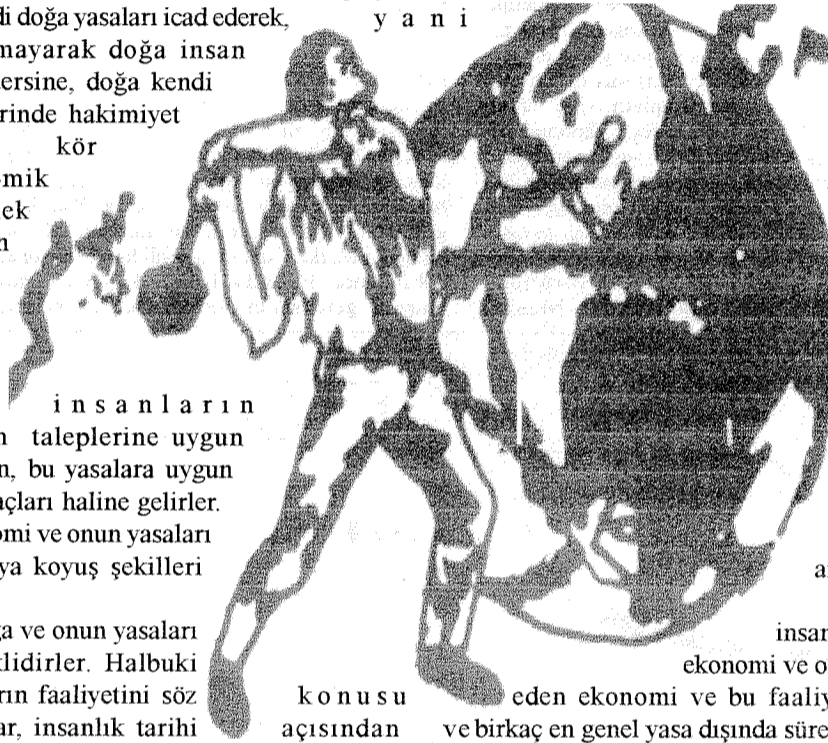
Ekonomik yasaların kullanılışında ise durum tamamen farklıdır. Ekonomik süreçlerin yasalarının etki araçları bizzat insanların kendisi, sınıflı toplumlarda da sınıflardır. Bu nedenledir ki eski sınıflar, eski ekonomik yasaların yaşamını sürdürmek, yeni ekonomik yasaların kendilerini empoze etmesini önlemek için direniş örgütler. Yeni sınıflar, geleceğin temsilcisi sınıflar da yeni ekonomik yasaların hayatta hakimiyet kurmalarını sağlamak için eski sınıfların örgütlediği bu direnci kırmak, yerle bir etmek ve bu yerle bir etme görevlerini örgütlemek zorundadırlar.

Dolayısıyla burada, ekonomik yasaların kullanılışı alanında, ekonomik gelişme yasalarının uygulanışı her zaman yeni ekonomik süreçlerin temsilcisi sınıfların görevi olmuştur. Yeni ekonomik yasaların yolunu açmak için eski sınıfların bu direncinin kırılması gereklidir. Dün yeni olan ve kendine kanallar açmak isteyen ekonomik yasaların zaferi için bu yasaların taleplerine uymak istemeyen, onlara karşı direniş örgütleyen feodalleri deviren burjuvazi bugün kendisi devirdiği feodallerle aynı konumdadır. O, bugün aşırı derecede toplumsullaşmış üretici güçlerin niteliğinin kavranmasını önlemeye; bu niteliğin ekonomik taleplerine uyulmasını engellemeye; kendine yol açmak için ekonomiyi zorlayan sosyalist ekonomik yasaların yolunu kapamaya çalışmaktadır. O zaman da tüm ekonomik sistem niteliğine, gelişme yönünün taleplerine uyulmadığı için; bu sistemin içinden doğru fıçkırmak için kendini zorlayan, sistemin gelişmesi için zorunlu olan sosyalist ekonomik yasalara uyulmadığı için bu yasalar, bu sosyalist ekonomik yasalar kendilerini kör bir zorunluluk olarak empoze etmekte, insanların karşısına, insanlar tarafından kontrol edilemez doğa kuvvetleri gibi dikilmektedirler. Bollukta yoksulluk...

Ancak ve ancak proleterya, burjuvazinin direncinin kırılışını örgütleyerek, kapitalist sistemin derinliklerinde yaşamakta olan ve burjuvazi tarafından uygulanışı engellendiği için kör bir zorunluluk olarak kendini empoze eden sosyalizmin ekonomik yasalarının önünü açabilir, ekonomik gelişmenin taleplerinin öğrenilmesini ve onlara, ekonominin yasalarına uyulmasını sağlayabilir. Proleteryanın ve dolayısıyla toplumun ekonomik yasaların taleplerine uyma yeteneği komünist toplumun örgütleniş ile mükemmelleştirilir.

Bugünkü toplumun ekonomik örgütleniş komünizmi talep etmektedir. Bu talebe karşı direniş örgütleyerek, insanlığı açlığa, savaşa ve katliama sürükleyerek herkese malum insanlık düşmanı suçları işleyen burjuvazi ve onun hampaları, insanlığı idrak edememiş hayvanlardır, barbarlardır. Bilimin düşmanları, cehaletin şampiyonları, gericiğin her türünün destekleyicisi ve koruyucusu rezil kepaze gangsterlerdir. İnsanlığın tek umudu, proleteryanın bu barbarlara karşı kendini örgütlemesi, onları devirmesi ve üretimi, ekonomiyi yasalarına uygun bir şekilde yeniden düzenlemesindedir. İnsanlığın tek umudu muzaffer proleter devrimindedir.

Komünizmedir.

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

17

EVRENSEL BASIM YAYIN

Semih HİÇYILMAZ

TÜRKİYE'Yİ KİM YÖNETİYOR?

Arada sırada aksamalar olmakla beraber, dört yılda bir yapılan seçimlerle oluşturulan parlamento, halkın özgür iradesinin Meclis'e yansımaları ve vekilleri vasıtasıyla halkın kendi kendini yönetmesi olarak adlandırılır Türkiye'deki sistem. Seçim sisteminin antidemokratikliği, sermayenin istemediği partiye Meclis'in kapatılması, seçimlerde istediği kişiyi değil de önüne konanları seçmek zorunda oluşu, liste başlarının sermayenin gözde isimlerinden oluşması gibi bir dizi şey, aslında halkın kendi istediklerini seçmediğini; halkın iradesinin Meclis'e yansımaları olarak adlandırılan seçimlerin bir gözde sermayenin, demokrasinin oynamadığına bir şey olmadığını açıkça göstermektedir.

Ama bunun da ötesinde oluşturulan Meclis, kurulan hükümet, bakanlar vb. oynanan bu oyunda rol alan birer figüran olmanın ötesine gitmemektedir. Sermayenin emekçilere karşı her tür baskı ve sömürüsünün hayata geçirilmesinde birer aracı olan bu kurumların gerisinde, esas olarak MGK (Milli Güvenlik Konseyi) bulunmaktadır. Yıllardır kontrgerilla yöntemlerinin ve talimnamelerinin başucu kaynağı olduğu bu sistemde, 'halkın iradesinin yansıdığı en yüce organ olan Meclis, MGK'nın tavsiye ve önerilerinin dışına çıkma şansına sahip değildir.

MGK toplantılarına Genelkurmay Başkanı, Ordu Komutanları, MGK Genel Sekreteri, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Dışişleri Bakanı ve o günkü gündemle ilgili bakanlar katılmaktadır. MGK içinde asker kökenli olanların büyük bir kısmının geçmişte Özel Harp Dairesi'nde görev alması, kontrgerilla yöntemlerinin ülkeyi yönetmede belirleyici olduğunun bir başka göstergesi. Emekli olan bu komutanların yine büyük sermaye kuruluşlarının yönetim kurullarında görevlendirilmesi de, sermayenin bu kurum üzerindeki etkinliğinin bir başka yansıması.

Genelkurmay'a ait özel televizyon kurulmasından RTÜK'ün sansür çalışmalarında Genelkurmay koordinasyonunun zorunluluğunun getirilmesine, Güneydoğu'da sürdürülen savaşta zorunlu olacak yöntemden kriz merkezleri oluşturulmasına kadar her önerilen, Meclis tarafından kabul edilmekte ve yürürlüğe girmektedir. Bugüne kadar MGK'nın tavsiye kararında bulunup

da Meclis'in aksini düşündüğü hiçbir şey olmamıştır. Her dönem 'halkın özgür iradesiyle seçilen parlamento', MGK ile tam bir uyum içerisinde çalışmaktadır.

Örneğin, 28 Aralık 1994'teki MGK toplantısında, cezaevlerinin içinde bulunduğu durum ve alınması gereken tedbirler hakkında konuşulmuştu. Bu toplantının ardından, önce medya cezaevlerinin durumu hakkında kamuoyunu aydınlatma görevine başlamış, bu kanayan yarının bir an önce çözülmesinin toplum vicdanı açısından önemi üzerine yayımlar yapmıştı. Arkasından oluşturulan komisyonlar, Türk Tipi ya da MGK Tipi cezaevleri üzerine araştırmalar yapıp, raporlar hazırlamıştı. Koşulların propagandalarından sonra cezaevlerine yönelik kapsamlı bir 'düzeltilme' faaliyetine başlanmıştı. Bu faaliyetin bilançosu; Buca Cezaevi'nde 3, Ümraniye Cezaevi'nde 4, Diyarbakır Cezaevi'nde 10 tutuklunun dövülerek öldürülmesi olarak hayata geçti.

Bir diğer çarpıcı örnek de, 9 Ocak 1997'de Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Buhran Yönetim Merkezi ile ilgili olarak hazırlanan yönetmelikte kendisini gösterdi. Buna göre, MGK, sınırsız yetkilerle donatılmaktadır ve yönetim fiili olarak da MGK'nın eline geçmektedir. Yönetmeliğe göre, oluşturulacak Buhran Yönetim Merkezi; 'Devletin ve milletin bölünmez bütünlüğü ile milli hedef ve menfaatlerine yönelik hasmane tutum ve davranışlarda, Anayasa ile kurulan hür demokrasi düzenini veya hak ve hürriyetlerini ortadan kaldırmaya yönelik şiddet hareketlerinde, tehlikeli salgın hastalıklar, büyük yangınlar, radyasyon ve hava kirliliği gibi önemli nitelikli kimyasal ve teknolojik olaylarda, ağır ekonomik bunalımlarda ve bunlara ilişkin durumların olağanüstü hal, sıkıyönetim veya seferberlik ve savaş hali ilanından önce ayrı veya birlikte vuku bulduğu hallerde' devreye girecek. Buhran Yönetim Merkezi, MGK Genel Sekreterliği'ne bağlı olarak çalışacak. Yani bu merkezin devreye girmesi, örtülü sıkıyönetim anlamına da gelmekte. Buhran Yönetim Merkezi'nin en önemli farkı; sıkıyönetim ve olağanüstü hal ilanında, Bakanlar Kurulu kararı ve ertesi gün de Meclis onayına gereksinim olması. Buhran Yönetim Merkezi'nin,

Yunanistan'la Ege'de 6 mil krizinin yaşandığı 95 NATO Tatbikatı ve Gazi Mahallesi olayları sırasında faaliyete geçirilmesinin denendiği ve başarılı bulunması üzerine sürekliliğinin gündeme geldiği açıklanmıştı. Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren bu merkezle ilgili olarak 11 Temmuz 1995'te Evrensel gazetesinde Başbakanlık'ın ilgili kurumlara görüş almak üzere gönderdiği yazı yayımlanmıştı. Başbakanlık Müsteşar Vekili Ali Naci Tuncer imzasıyla gönderilen 17 sayfalık taslak yazımın incelenmesi ve 25 Mayıs 1995 tarihine kadar cevap verilmesi isteniyordu.

Başarılı bulunan uygulamalardan biri olan Gazi Mahallesi olayları sırasında Özel Tim, İTEM ve Çevik Kuvvet gerçeğin de son derece koordineli çalışmıştı ve halkın üzerine açılan ateş sonucunda 22 kişi ölmüştü. İşte bu son derece başarılı bulunan örnek, nasıl bir yönetim sergilenmek istendiğinin de bir göstergesiydi.

Yönetmeliğe göre, yönetim aracısız olarak MGK'ya geçmekte. Merkezin kuruluşu ile ilgili yönetmeliğin amacı, 'Merkezin teşkilatlanmasını, çalışma usullerini, görev ve sorumluluklarını ve krizin başlangıcından bitimine kadar geçen sürede krizi yaratan olayların önlenmesi ve hizmetlerin yürütülmesinde Genelkurmay ve ilgili bakanlıklar, kurum ve kuruluşlar arasında işbirliğini sağlamak' olarak açıklamıyor. MGK, Bakanlar Kurulu'nun teklifi ve Başbakan'ın direktifi ile faaliyete geçmesi öngörülen Buhran Yönetim Merkezi; MGK Genel Sekreterliği Bilgi Toplama, Araştırma ve Değerlendirme Başkanı başkanlığında MGK nezdinde kurulup çalışacak.

Buhran halinde oluşturulacak Harekât Merkezi; Genelkurmay, MİT, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, MGK Genel Sekreterliği ve Başbakanlık Durum Merkezi, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı, Merkez Bankası, TRT, Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü, Anadolu Ajansı ve Kızılay ile doğrudan haber akışı sağlayan yeterli miktarda iletişim aracı donatılacak.

Bütün bu geniş kapsamlı hazırlık ve organizasyonun yapıldığı 'buhran'dan ne kastedildiği ise, 'Buhran Gerektiren Haller' başlığı altında şöyle toparlanıyor:

ANKA KUŞU

A. Savaş

Saat 06:05 Uçağıyla İstanbul aktarmalı Yunanistan yolcularımızı yolcu etmek için saat 05:00'te Ercan'daydık. Olağanüstü bir gün yaşayacağımızın ilk işaretlerini farketmemek mümkün değildi. Ercan polis kayıyordu. Bilgisi olmayanlar anlam verememiştir bu kadar polisin varlığına...

Neydi bu olağanüstü durum? Terörist alarmı mı vardı? Yoksa, halkı soyan bankacıların biri yurtdışına kaçıyor da onu durdurmak için miydi bu önlem? Belki de KKTC tarihinin en büyük esrar kaçakçılık olayını ortaya çıkarmak üzereydi aslan Türk polisi! Hiç birisi değil sevgili dostlar. Tüm bu önlem iki öğretmen refakatinde 24 tane ilkokul öğrencisi içindi. Onların yurtdışına çıkışını engellemek için alarm durumuna geçmişti Türk polisi. Niye? Nereye gidiyordu bu dokuz, on, onbir yaşındaki minikler?

Aylar öncesinden hazırlığı yapılan 'Barış Olimpiyatları'na katılacaklardı. Miniklerin katılacağı ve çeşitli dallarda yarışmaların yapılacağı bu özel Olimpiyat, bir dizi uluslararası kuruluşun yanı sıra, İsrail, Filistin, Yunanistan, Kıbrıs Türk, Kıbrıs Rum, Bosna, İrlanda vs. öğretmenlerinin organize ettiği bir organizasyon... Neden mi Yunanistan? Olimpiyatların doğum yeri Yunanistan da ondan, belki de ikincisi KKTC'de düzenlenirdi, kim bilir...

05:15'de minikleri taşıyan otobüs gelmişti ki polislerde büyük bir hareketlenme başladı, toplumsal eylemlerden tanıdığımız "zabit"komutasında yerlerini almaya başladılar. Kapılar, köşeler tutulmuş... Çocukların yanına gittik. Çocuklar her zamanki gibi civil civil, hayat dolu. Aileleriyle gelmişlerdi. Aileler kararlı. Sendika üyeleri, aileler ve çocuklar hep birlikte kapıya yöneldik... Türk polisi etten bir duvar ördü kapıya ve tek söz duyuldu: YASAK!

Neden yasak? Bu çocukların pasaportu, vizeleri... her şeyleri tamam. Tekrarladı "zabit": YASAK! Aileler sordu: Kim koydu bu yasağı? Ses yok... Sendikacılar sordu: Bize yazılı bir belge verin, gerekçe

12 Temmuz;

Bir güne sığdırılan üç eylem...

gösterin. Ses yok... Minik yavrular birden büyüdüler, şahlandılar, hep birlikte slogan atmaya başladılar: "Seyahat etmek hakkımız", "Bu ne biçim devlet?", "Yönetim istifa, Denktaş istifa" Bir an utandım yetişkin oluşuma, biz bile haklarımızı böyle toplu olarak dile getirmekte çekiniyoruz çoğu zaman...

Aileler kızmaya başladılar, haklı olarak fevranlar başladı. "Rum ambargosundan bahsederler, sporda bile ambargo uygulanıyor diye şikayet ederler. İşte spor ambargosu bu. Uygulayan kim?" YASAK diyor "zabit" başka birşey demiyor. Keyfilikten bu insanların kimliklerini bile kontrol etmek geçmiyor aklımdan. İçeriye almadan, kimliklerini bilgisayardan kontrol etmeden nerden biliyorsun bu insanların çıkış yasaklı olduğunu? Hakmış, hukukmuş kimin umurunda. Bir yerlerden bir emir gelmiş, uyguluyorlar... Hak-hukuk ihmal ediliyor ama, polis zanlıymışız gibi bol bol resimlerimizi çekmeyi, video kameraya almayı hiç ihmal etmiyor nedense. Merak ediyorum, kimler ne amaçla izliyor bu video filmlerini.

Saat altı olmuş, uçak kalkmıştı... Hep birlikte protesto ediyoruz bu yasa dışılığı ve ayırıyoruz ordan. Protestomuza Türkiye'li ve yabancı turistlerden bazıları da katılıyor alkışlarıyla. Lefkoşa'ya döndük. Aileler de geldi çocuklarıyla birlikte. Yol boyu sivil polisler takip etti "yasaklı" çocukların otobüsünü. Basın toplantısında çocuklardan birinin ağlama krizine girışı parçaladı yürüklerimizi, kinle doldurdu faşizme karşı beynimizi. Sim FM radyosu ile repörtajda çocuklardan birinin "demokrasi nedir sence?" sorusuna yanıtı çok ilginç ve ders vericiydi biz büyüklere: "Ülkemde demokrasi yok ki ne olduğunu bileyim."

Evet, 12 Temmuz'un ilk olayına ara verip polise gitmemiz gerekiyor. "ANKARA; NE PARANI, NE PAKETİNİ, NE DE MEMURLARINI İSTEMİYORUZ." demiştik ya, dava okunacakmış 30 kişilik geçen dönemki Yönetim Kurulu üyelerine. Aynı keyfilik bu olayda da devam ediyor... Gece saat 9, 10 suları polis evlerimize telefon ediyor: Perşembe sabahı saat dokuzda emniyete gelin, size dava okuyacağız. Evde olmayanların

hanımına, çocuğuna babana söyle diye aynı talimat veriliyor. Bu nasıl iş yahu? Ya kızım bana söylemeyi unutursa? Telefon edenin polis olduğunu nerden bileceğiz? Yasa böyle mi emrediyor? Hukukçuya danıştık yasallığı konusunda. Hayır diyor hukukçumuz, yasal bir yükümlülüğünüz yok gitme konusunda. Yasal "tebligat" böyle yapılmaz. Yine de gitme kararı almıştık biz. "Yasal tebligat" çıkarıp, çok daha uygunsuz bir anda, örneğin miting alanında çağırabilirlerdi bizi emniyete. Gittik ve tek tek odaya alınarak dava okundu ve cevap verdik: SUÇ İŞLEDİĞİMİZE İNANMIYORUZ.

Dostlarımız dışarıda, koridorlarda bizimleydi. Bize destek için ordaydılar. Sağolsunlar ama, desteğin en güzelinin "KTÖS'ün söylediklerini biz de savunuyor ve altına imza atıyoruz." diyerek sağlanabileceğine inanıyorum ben. Çeksinler bakalım yüzlerce sendikacıyı mahkemeye... Dava okusunlar tüm BMBP yöneticilerine... İşte toplu mücadele, gerçek dayanışma bu... Neyse, bunu tartışma zamanı değil şimdi, akşama miting var. Hazır değil mi miting? Değil.

Aylardan sonra halk alana doluşacak bir ortak metin okunup eve gönderilecek. Olacak iş değil bu. Bugün yaşananlar bile tek başına böyle olmamasını emrediyor bize. En azında iki partinin liderleri de çıksın, boşluğu doldursun diyoruz. Esnaflar rahatsız oluyormuş partilerin konuşmasından. CTP, YBH oluşundan değil de, siyasi partilerden rahatsızlık duyuyormuşlar. Bunu anlamak mümkün ama, kabullenmek mümkün değil. Esnafların hareketi siyasetten koparıp ekonomik alana hapsedme çabalarına prim verilmemeli.

Verilmedi de.

Sonuçta, iki parti ve bir de esnaf temsilcisinin de konuşma yapması kararlaştırıldı. Çok da iyi oldu. Bu sayede yaşanması kaçınılmaz olan boşluk, sönüklük de giderilmiş oldu. Her üç konuşmacı da halk tarafından coşkuyla dinlendi ve alkışlandı.

Sloganlarla desteklendi:

Kahrolsun faşizm!

Bu Memleket Bizim, Biz Yöneteceğiz!

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

"a) Yurtdışında; Türkiye'nin toprak bütünlüğüne, egemenlik haklarına, milli hedef ve menfaatlerine yönelik tehdit emarelerinin belirmesi ve genişleme göstermesi.

b) Yurtiçinde Anayasa ile kurulan hür demokratik düzenin, temel hak ve hürriyetleri ortadan kaldırmaya yönelik yaygın şiddet hareketlerine ait ciddi belirtilerin ortaya çıkması veya şiddet olayları nedeniyle kamu düzeninin bozulması: 1- Terör olayları 2- Kanunsuz grev, lokavt ve işbrakma eylemleri 3- Etnik yapı, din ve mezhep farklılıklarından kaynaklanan olaylar.

c) Tabii afetler.

d) İltica veya büyük nüfus hareketleri.

e) Salgın hastalıklar.

f) Büyük yangınlar.

g) Radyasyon ve hava kirliliği gibi önemli nitelikli kimyasal ve teknolojik olaylar.

h) Ağır ekonomik bunalmalar.

i) Diğer haller."

Görüldüğü gibi, akla ne gelirse buhran kapsamı içerisine almıyor ve MGK'ya sınırsız yetkiler tanııyor. Sayılan maddelerin kapsamı da istenildiği gibi yorumlanabilecek ve genişletilebilecek türden. Ama bütün bunları saymalanma rağmen, ola ki unuttukları bir şey karşılama çıkabilir endişesiyle, "Diğer haller" olarak adlandırılan ve ne istersen dahil edebileceğin bir maddeyi de eklemişler.

Buhran gerektiren hallerin içerisinde grevler ve işbrakma eylemlerinin bulunması ise, esas olarak niyetlerini ortaya koymakta. Buna göre, ülkenin herhangi bir yerindeki bir hak arama eylemi, grev ya da direniş, Harekât Merkezleri kurularak bunun bastırılabilmesi için kullanılacak. Daha da açık örnek verecek olursak; herhangi bir fabrika ya da işyerinde patronun keyfi olarak işçi atmasına karşı ya da ekonomik talepleri için, örneğin toplu sözleşme imzalanmasının patron tarafından geciktirilmesi karşısında işbrakmak, MGK'nın direkt müdahalesi için yeterli sebeptir. Kamu emekçileri grevli toplu sözleşmeli sendika için yürüyüş yaparsa, bu, buhran nedeni sayılabilecektir. Ünal'dı işçisi sigortasız, sendikası çalıştırılmaya karşı hakkını aramak isterse, işte bu buhranın ta kendisidir ve olaya MGK el koymalı, haber ajanslarından istihbarat kuruluşlarına kadar her imkânı kullanarak buhran giderilmelidir. Buhran geçirmenin yöntemleri kontrgerilla talimlerinde yeterli kadar açık olarak nasıl olsa anlatılmaktadır. Başarılı bir örnek olarak gösterilen Gazi Mahallesi'nde olduğu gibi.

Görevini başarıyla yerine getirenler, dediğimiz gibi ya sermaye tarafından ödüllendirilerek büyük şirketlerin yönetimine atanmakta ya da bunun yanı sıra Doğan Güreş örneğinde görüldüğü gibi madalyayla taltif edilmektedir.

Görev süresini başarıyla tamamlayan eski Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş; 4 Ekim 1995'te ABD'nin verdiği en yüksek madalya olan 'Komutan Derecesindeki Liyakat Nişanı' ile ödüllendirilmiştir. Törende konuşan ABD'nin Ankara Büyükelçisi Richard Barkley, Doğan Güreş'i, 'tamamen güvenilebilecek sükknet ve metin bir kuvvet kaynağı olarak gördüğünü' söylemeyi unutmamıştır.

ORDU MEHMETÇİK DEMEK MİDİR?

Silahlı Kuvvetler'in, mevcut düzenin koruyuculuğunu yapan bir güç olduğu, her kesim tarafından kabul edilen bir gerçektir. Bu, silahlı gücün bugün sermaye düzeninin koruyuculuğunu yapması yalnızca basit bir koruma görevi olarak adlandırılmamalıdır. Bu işin bir yanısırdır. Öte yanda ordu artık büyük sermaye kesimlerin korumasının ötesinde kendisi de bizzat büyük sermaye gruplarının arasında yer almaktadır. Büyük sermayenin temsilcileri deyince ilk akla gelenler Koç, Sabancı, Eczacıbaşı vb. olmaktadır. Ama bir ordu kuruluşu olan OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu), bu sayılanlardan çok fazla geri kalmayan bir holdingdir.

Amerika'nın soğuk savaş döneminin tüm araç ve yöntemleriyle Türkiye'ye de yönelmesi, gerek kendine bağlı patronlar gerekse politikacılar yaratması faaliyeti içerisinde orduya da özel bir önem verilmektedir. 1961-1963 arasında Türk hükümetine kamu yönetimi konusunda danışmanlık yapan, Devlet Personel Dairesi'nde de görevli olan Dr. Richard Podol, AID için hazırladığı, Podol Raporu olarak anılan raporunda, bu dönemi şöyle anlatmaktadır:

"10 yıldan fazla bir zamandır, Türkiye'de faaliyette bulunan Amerikan Yardım Programı, şimdi meyvelerini vermeye başlamıştır. Önemli mevkilerde, Amerikan eğitimi görmüş bir Türk'ün bulunmadığı bir bakanlık ya da bir iktisadi devlet teşebbüsü hemen hemen kalmamıştır. Halen buldukları kuruluşlarda ilerici kuvvet niteliği taşımakta olan bu kimselerin kısa zamanda genel müdürlük, ya da müşavirlik mevkilerine geçmeleri beklenir. AID bütün çabalarını bu gruba yöneltmelidir.

Yeni fikirlerin gerek sivil gerek askeri alanda, dış tesirlerin etkisi altında geliştiği görülmektedir. Bu ise, ya bir bursla yurtdışına gönderilmek suretiyle ya da yabancılarla yakın iş münasebetleri içinde gerçekleştirilmektedir. Son bir noktaya daha değinelim. Bütün bu konularda askeri örgütü görmemezlikten gelemeziz. Bu, sadece onun politik bir kuvvet oluşundan değil, aynı zamanda ekonomik yönden de etkili oluşundan ötürüdür."

Ordunun askeri bir kuvvet oluşunun yanında ekonomik bir güç oluşunda OYAK'ın önemli etkisi vardır. Subayların halkla olan tüm bağlarını da kesmek ve ekonomik olarak hiçbir sıkıntıyla karşıya kalmamasını sağlamak amacıyla yardımlaşma sandığı adı altında OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) 1 Mart 1961 tarihinde kurulur. Yasa gereği özel hukuk hükümlerine bağlı olan OYAK'a bir dizi vergi muafiyeti ile teşvik ve yatırım kolaylığı da sağlanmaktadır. Kuruluşta gerekli olan sermaye subay ve astsubayların maaşlarından kesilen % 10 tutarındaki aidatlardan sağlandığı belirtilmesine rağmen aynı tarihte subay ve astsubayların maaşlarına zam yapılmış, bu aidat kesintisi OYAK

üyelerinin gelirlerinde bir eksilme yaratmamıştır. Bundan da anlaşılması gereken OYAK, askerlerin ceplerinden koydukları paralarla değil devletin verdiği parayla kurulan bir kuruluştur. Yani sermayesiyle beraber bu kuruluş Hazine'den askerlere hediye edilmiştir. Askerlerin, sonradan dev bir holdinge dönüştürülecek bu ekonomik kuruluşu da göstermektedir ki ordu, işveren yanlı değil işverenin ta kendisidir. Ordu, sermaye koruyucusu olmanın da ötesinde sermayenin ta kendisidir.

OYAK Genel Kurulu'nun kanunla tayin edilen 20 üyesi bulunmaktadır. Bunların arasında Genelkurmay Başkanı, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanları, Jandarma Genel Komutanı da bulunmaktadır.

1995 yılındaki kârı 12 trilyon olan, 30'dan fazla işletmenin sahibi veya ortağı, Türkiye'nin en büyük 4 holdingi arasında yer alan bu dev sermaye grubunun başında Silahlı Kuvvetler'in en tepesindeki oturmaktadır. Bu büyük sermaye generallerin elindedir.

OYAK Genel Kurulu'na Milli Savunma Bakanı'nca özel sektörden üç temsilci de seçilmektedir. İlk başlangıçta özel sektörden seçilen bu üç kişinin kimlikleri de ilginçtir. Bu üç kişi Vehbi Koç, Kazım Taşkent ve Behçet Osmanoğlu'dur. Bu isimlere bakarak da ordunun büyük sermayeyle bütünleşmesini ve iç içe geçişini rahatlıkla görebiliriz.

Ordunun, bizzat kendisi dev bir sermaye kuruluşu haline gelmesinden sonra sermaye karşıtlarına hiç de hoş bakmayışını anlamak gerekir. Amerikan kontrgerilla talimnamelerinin Türkçeye çevrilip uygulanması için dağıtılmasının yanı sıra ordunun antikomünist faaliyetleri son sürat devam etmektedir. Yalçın Metiner imzasıyla "Komünist İhtilaller ve Subaylar" adı altında 1965 yılında orduya dağıtılan broşürde, sermayeye toz kondurmama bütün çıplaklığıyla kendisini göstermektedir. Broşürde şunlar yazmaktadır:

"... Mülk sahiplerine 'hırsız', dindarlara 'yobaz ve geri', milliyetçilere 'sermayedar uşağı' veya günümüze uyararak 'Amerikan uşağı', demokratik devlet mümessillerine 'satılmış politikacılar', sanayicilere de 'emek düşmanları' gibi yalanlar, ispatlar ve iftiralar atanlar komünisttir.

"... Mülkiyet hakkının sonradan bütünü kaldırılacağını şimdiden gizlemek için onun kısıtlanacağını ve bunun da güya sosyal adaleti (gerçekte sosyal sefaleti) temin için yapılacağını söyleyenler komünisttir.

"... Seçimle gelmiş olan devlet ve hükümet mensuplarının itibarını düşürecek her türlü tezir ve propagandayı yapanlar komünisttir.

"... Hür memleketimizde mevcut düzenin her tarafını kötüleyenler komünisttir.

"... Maksatlı ABD düşmanlığı yapanlar komünisttir."

Aldığı özel teşviklerin ve sağlanan kolaylıkların yanı sıra Hava Kuvvetleri'ni Güçlendirme Vakfı, Donanma Vakfı, Kara Kuvvetleri'ni Güçlendirme Vakfı, Mehmetçik Vakfı gibi vakıflar aracılığıyla gerek işadamlardan alınan, gerekse halktan toplanan paralar ve Milli Piyango'dan, şans oyunlarından, sigaradan, alkollü içeceklerden, petrolden alınan, özel vergi denilen paylarla giderek büyüyen OYAK, bir yandan da yabancı sermayeyle çeşitli ortaklıklar vasıtasıyla kaynaşır, bütünleşir.

OYAK bugün otomotivden gıdaya, çimentodan petrokimyaya kadar birçok alanda yatırımları olan bir holdingdir. Geçtiğimiz günlerde Alman Anker Bank Grubu ile Türk-Boston Bank ve European Financa Limited'i de alarak bankacılık ve finans sektörüne de el atan OYAK'ın sahibi ya da ortağı olduğu kuruluşlar şunlardır: OYAK Renault, MAİS AŞ, Omsan Uluslararası Nakliyat AŞ, SELYAK Petrol Ürünleri Üretim ve Pazarlama, Good Year Lastikleri TAŞ, Adana Çimento, Bolu Çimento Sanayii, Ünye Çimento Sanayii, Mardin Çimento Sanayii, Oysa-İskenderun Çimento Sanayii ve Ticaret AŞ, TUKAŞ AŞ, HEKTAŞ Ticaret, Du Pont, FMC ve Uniroyal'in Türkiye Temsilciliği, TAM Gıda Sanayii, ETİ Pazarlama ve Sanayii, ENTAŞ, OYAK Sigorta, AXA, OYAK Hayat Sigorta, OYAK Menkul Değerler, HALK Finansal Kiralama, OYAK İnşaat, OYTUR- OYAK Turizm, OYTAÇ İç ve Dış Ticaret.

OYAK adına yapılan açıklamalarda sık sık özelleştirmeyle yakından ilgili olduklarını ve özelleştirilen firmalara yakın ilgi duyduklarını da söyleyen bu askeri holdingin sermayesi ve kârı bilhassa cunta dönemlerinde katlanarak artıyor. 1971 ve 1980 döneminin verileri bunu açıkça göstermektedir. Ordunun direkt bir sermayedar olmasının ötesinde hemen hemen tüm üst rütbeli subaylar da, emekli olduktan sonra büyük sermaye kuruluşlarının yönetiminde görev almaktadır. Bunlara birkaç örnek verecek olursak; 1966'da ÖHD başında bulunan Recai Engin 1980 sonrası Hisarbank'ın Yönetim Kurulu üyesi olmuştur. Yine ÖHD başkanlarından Hayri Ündül emekli olunca Ereğli Demir Çelik Fabrikaları Yönetim Kurulu'na üye yapılmıştır. '74-76 döneminin ÖHD Başkanı Kemal Yamak görev sonrası İş Bankası Yönetim Kurulu Üyeliği'ne atanmıştır. Sonraları Devlet Bakanı da olan Orhan Kilercioğlu, ordudan ayrıldıktan sonra Yaşar Holding'de çalışmaya başlamıştır. Emekli Korgeneral Orhan Süerdem hayali ihracatçı Kemal Horzum'un ortağıdır. Orhan Süerdem'in oğlu NATO Uzmanı hariciyeci Çavlan Süerdem ise danışmanlığını yaptığı KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın yanında Asil Nadir'in Nadir Şirketler Grubu'na transfer olmuştur.

Milletin bağrından çıktığı iddia edilen ve Mehmetçik propagandasıyla halka yabancılaşmadığını göstermeye çalışan ordu, sermaye düzeninin silahlı bir koruyucusu olmasının yanı sıra bu düzenin sahibi olan en büyük patronlardan bir tanesidir de. Grevlere, işçi direnişlerine, patronlara karşı yapılan eylemlere Silahlı Kuvvetler'in son derece sert yöntemlerle karşı duruşundaki sebeplerden biri de burada yatmaktadır. Patrona karşı greve çıkan her işçi, aynı zamanda bir patron olarak orduyu da rahatsız etmektedir. Sabancı'nın çıkarlarıyla ordunun çıkarları işçiyeye karşı tam anlamıyla çakışmaktadır. Bu işçinin Sabancı'nın Akçimento'sunda çalışması veya orduya ait Mardin Çimento'da çalışması hiçbir şey değiştirmemektedir. Bir tarafta işçiler, öte tarafta ise patronlar yer almaktadır. Patronun smokinli ya da üniformalı olmasının hiçbir önemi bulunmamaktadır.

KONTRGERİLLAYA KARŞI MÜCADELE VE İMKANLARI

Susurluk kazasının hemen arkasından rezalet ortalağa döküldüğünde, devletin en tepesindeki de dahil bütün "etkili" ve "yetkili" kişiler, "Ucu nereye giderse oraya kadar gidilecek" diye bol keseden vaatte bulundular. Ama "çete"den başlayan iplerin ucunun, devletin üst kademeleri, asker ve sivil bürokrasisinin en tepesindeki doğru gittiği anlaşılınca; birden suratlar asıldı ve Cumhurbaşkanı ilk sını çizdi. "Olay vahim, ama devlet masumdur", "Devleti hırpalamadan sorunu çözelim" yollu açıklamalarla, sorunu, çizmeyi aşanlar ve ortaya çıkan kanıtlarla kurtarılması mümkün olmayanlarla sınırlı bir operasyona dönüştürmeye çalıştı. Aslında bu sadece Cumhurbaşkanı'nın tavrı değil, MGK'nın da tavrıydı. Bu yüzden de Cumhurbaşkanı ısrarla, ortada hiçbir olağan dışı durum yokmuş gibi, "Devletin olağan kurumları işletilerek sorunun üstesinden gelinecektir" iddiasında ısrar etti. Ama süreç ilerledikçe Cumhurbaşkanı'nın "uyanları"nın yetmediği görülmüş olmalı ki; devreye doğrudan Genelkurmay girdi; "Askeri bu işlere bulaştırmayın" diye herkesi tehdit etti.

Susurluk kazasının ilerleyen günlerinde, aslında kazadan yararlanan Genelkurmay'ın; operasyonun sınırlarını çizdiği, sızdırdığı bilgi ve belgelerle de gidışı kendi denetiminde tutmayı planladığı görüldü. Gerçi bu resmen kabul edilmedi, ama kullandığı kaynakların ifadesi ve olayın gidışı bunu açıkça gösteriyordu. Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay'ın "uyanları" kısa zamanda etkisini gösterdi ve herkes, nereye kadar gidebileceğini hassas bir biçimde ölçtü.

Demirel ve askerlerden gelen "uyanları", kendisini Susurluk kahramanı ilan eden medya(*) ve politikacılar tarafından emir telakki edildi. Örneğin Baybaşın'ın söylediklerinden bazıları çok itibar görür ve resmi belge gibi muamele görürken, askerler ve Demirel ile ilgili iddiaları, "Bir eroin kaçakçısının söylediklerine mi inanacağız; zaten İngiliz ajanıdır" denilip geçildi; TBMM Susurluk Komisyonu'nda ifade verenlerin "yukanlara" ilişkin söyledikleri, "söylendi" denilip üstünde durulmadan unutulmaya çalışıldı. Örneğin TBMM Susurluk Komisyonu'nun çağrılarını uymayarak Komisyon'a ifade vermeye gelmeyen Jandarma Genel Komutanı ve MİT eski Müsteşarı Orgeneral Teoman Koman'ın bu davranışına haklılık gerekçeleri uydurmak bile, medyaya ve politikacılara düştü. Baybaşın'den rüşvet aldığı güçlü belgelerle kanıtlanan Askeri Yargıtay Üyesi General İlhan Şenel'in üstüne gitmeye kimse niyetli olmadı. TBMM Susurluk Komisyonu'nda adı geçen askerler hakkında bugüne kadar herhangi bir soruşturma açılmıyış değil. Dahası, ortaya çıkan bütün belah işlerin ucunun JİTEM'e dayanması karşısında, Jandarma Genel Komutanı Teoman Koman, "JİTEM diye bir örgüt yoktur!" açıklaması yapmasına rağmen; onca cin fikirli medya mensubu ve olayın üstüne gitmeye niyetli, şeref meselesi yaptığını ilan eden politika emnafından birisi çıkıp da, "JİTEM yoktur demek, soruşturmanın önünün kesilmesidir" deme dürüstlüğü ve cesaretini göstermedi.

Ve kaçış!

Susurluk kazasıyla ortaya çıkan tablo, yıllardır devrimcilerin, Marksistlerin iddia ettiği devlet tablosuydu. Ama, bugüne kadar sistemi savunanlar; birden bu tabloyu yıllardır biliyor ve değişmesi için mücadele ediyor havasına girdiler. "Siyaset-mafya-Emniyet üçgeninden oluşan çetelerin" varlığından, bu çetelerin yıllardır devlet içinde yuvalanmış olmasından, devleti ele geçirirlerse felaket olacağından, bunlardan bir an önce kurtulmak için herkesin üstüne düşeni yapması gerektiğinden söz etmeye başladılar. Ama, işin bir "çeteler" organizasyonu ötesinde, bir NATO-devlet organizasyonu olduğu gerçeğinin ucunun görünmesiyle de bir panik başladı. Kimisi, "çetelerle uğraşırken devleti korumaktan", kimisi kendi siyasal hesaplarıyla sınırlı bir "özel organizasyondan", örneğin bir "Çiller özel örgütü" ya da "Özal'ın özel örgütü", en fazla "12 Eylül organizasyonundan" söz etmeye başladı. Devleti temsil eden MGK ve Genelkurmay ise, çizmeyi aşan kimi görevliler ve yozlaşan kontra birimlerinin tasfiyesiyle sınırlı bir soruşturma ve tasfiyeden söz etmeye koyuldu. Kısacası; kaza ile birlikte "çete" ve "temizlik"ten söz edenlerin, aslında sadece kendilerince bir temizlikten söz ettikleri çok çabuk anlaşıldı.

Gerçeklerin açığa çıkması için ne kadar bağıyorlarsa, aslında o kadar gerçekle yüz yüze gelmekten korkuyorlardı. Bir kaçış başlamıştı Susurluk'tan. Ama herkes kendi tarzında kaçıyordu.

Kazadan hemen sonra bir "temizlik abidesi" olarak takdim edilen ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'ın, elindeki belgeleri "yetkililere" vermek için bile ay düşüncesini gerekli. Tek hesabı, ortaya çıkan fırsattan yararlanarak DYP ve Tansu Çiller'in hesabını görmektir. Bu nedenle de "Çiller özel örgütü"yle ilgili 100-150 kişilik bir çete soruşturmasının sınırlarının çok aşıldığı görüldüğünde, "7 yıl bakanlık, 2 kez başbakanlık yaptım, bütün MGK toplantılarına katıldım, ama bu olup bitenlerden hiç haberim olmadı" hayıflanmasıyla adeta havlu attı. "Temiz toplum" edebiyatı, yerini Çiller'in tasfiyesiyle her şeyin rayına oturacağı propagandasına bıraktı.

CHP ve DSP'nin ise; "çeteler, temiz toplum, temiz siyaset" lafi geveleme ötesinde zaten bir ağırlıklı olmadı. Ama devletin temizliğine duydukları derin güven nedeniyle piyasadaki en pespaye çete edebiyatıyla devletin tek gerçek savunucusu oldukları imajı verme çabası dışında gidışata bir katkıları olmadı. Ecevit ve Baykal, işe Cumhurbaşkanı ve Devlet Denetleme Kurulu'nun el koymasını isteme ve şovvri çıkışlar ötesinde bir etkinlik göstermedi. Oysa her ikisi de yıllarca bakanlık, başbakanlık yapmış kişilerdi ve bilmiyor göründükleri pek çok konuda bilgi sahibiydiler.

MHP ve BBP, kontra eylemlere bulaşan resmi ya da "sivil" hemen her kişinin bu partilerle eski ve yeni bağı ortaya çıktığından, sorunun bir an önce kapanmasını açıkça istiyorlardı. İddiaları devletin yıprandığı, her devletin böyle işler yaptığı, bir

(devamı 8'de)

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

an önce Susurluk kazasıyla ortaya dökülen kirli çamaşırların toplanıp, konunun gündemden çıkarılması gerektiğini belirtiyorlardı.

DYP Genel Başkanı Çiller ise, kontrgerilla savunmasının liderliğini yaptı. Kazanın hemen ertesinde, Ağar ve Çatlı etrafında adeta kenetlenen Çiller ve DYP, rezaletin kapatılması için baştan itibaren her yolu denedi. Tansu Çiller, belki de politika hayatında, tek doğru sözü eti; Çatlı ve Bucak'ın devlet hesabına görev yapan kahraman kişiler olduğunu öne sürdü. Kahramanlık tartışıldı, ama devlet adına çalıştıkları kesindi. Ama bu doğru söz, "Ucu nereye kadar giderse oraya kadar gidilecek", "Devleti temizlemeliyiz" iddialarının şampiyonluğunu yapanlar tarafından Çiller'e saldırının vesilesi oldu. Kuşkusuz Çiller'in burada amacı kontrgerillanın açığa çıkarılması değildi, ama "çetelerin" devlet görevi yaptıkları, kendi başlarına ve kendi hesaplarına çalışmadıkları kesindi.

Susurluk kazası sonrası gelişmeler içinde ortada bir kontra örgütlenmesinin olduğu anlaşıldığında, "politika ustası" geçinen çevreler, Refah Partisi'nin "devletten uzak" parti olarak bu işlere bulaşmadığını, tersine siyaseti ve toplumu temizleyen parti olma fırsatını kaçırmayacağı tezini savunuyordu. Bu yüzden RP'nin bu uğurda ortağı Çiller'i bile harcamaktan kaçınmayacağı sanılıyordu. Ama öyle olmadı. Tam tersine RP, soruşturmanın üstünü örtmek için en çok canla başla çalışan parti oldu. Pek çok bilgi ve belge ortaya çıktığı halde, Başbakan Erbakan'ın Cumhurbaşkanı tarafından "uyanıp" izlenecek hat açıkça ifade edilinceye kadarki tutumu, ortaya çıkan şeylerin "fasa fiso" olduğu biçimindeydi. "Çankaya Zirvesi"nden sonra lafta, "Olayı sonuna kadar götüreceğiz" iddialarına karşın, gerçekte RP'nin tutumu, olayın bir an önce kamuoyu gündeminden düşürülmesi doğrultusunda oldu. İktidara adını atan RP'nin, MGK ve Genelkurmay'ı rahatsız edecek bir şey yapması beklenemezdi. Bu yüzden yine Erbakan, kontra sorununu da kapsayan MGK Raporu için "MGK ne yaparsa doğru yapar" "özdeyişiyle" belki de döneme ilişkin tutumunun tam bir açıklamasını yaptı.

Cumhurbaşkanı, MGK ve Genelkurmay Cephesi ise; siyasal arenadaki bütün bu çatışmayı yukarıdan seyreden bir pozisyona yerleşip, ipleri ellerinde tutmayı amaçladılar. İşin çığırından çıkmaya yöneldiği durumlarda kendi tarzlarında müdahale ederek rotayı yeniden düzelttiler. İstedikleri, kontrgerillanın yozlaşan bazı hücrelerini tasfiye ederken devletin yeniden yapılanması için güç toplamak, polisten siyasete, parlamentodan adalete kadar halk nezdinde sürekli itibar erozyonundaki sistemi yenilemek, bu hengâmeden devletin ve sistemin otoritesini artırarak çıkmaktı. Bunun için, Susurluk kazasıyla ortaya çıkan gerçeklerin bir yarımlı topluma göstererek, gerçekleri açıkça ortaya koydukları görüntüsü vermeyi, hem de derindeki köklerin üstünü örtmeyi amaçladılar. İzledikleri taktik tam bu amaca uygun oldu.

'Yumuşak karn'a vuruş!

Susurluk kazasında önemli bir açık veren kontracılar, kazanın şaşkınlığı üstlerinden geçer geçmez karşı saldırıya geçtiler.

Kazanın hemen ertesinde Çilleriler, MHP ve BBP, Abdullah Çatlı adı etrafında bir kale oluşturmaya giriştiler; Çatlı'nın devlet adına çalıştığını söyleyerek, şehit ilan etmeye kalktılar. Toplumsal tepkinin büyüklüğü karşısında bir adım geriye çekilerek, işi zamana bırakmayı tercih ettiler. Ama bu dönem bir bekleme dönemi değildi ve bir başka taktiği, Oral Çelik, Çatlı'nın aile çevresi, avukatlar aracılığı ile hayata geçirmeye yöneldiler.

Türkiye'de tutuklu olduğu üç davadan da, görülmemiş bir hızla, 4 ayda tahliye olup dışarı çıkan Oral Çelik; Susurluk Komisyonu karşısına çıkarak, içinde olduğu olmadığı her suç üstlendi. Kanada'dan Lübnan'a kadar pek çok ülkede operasyonlara katıldığını açıkladı. Bu eylemlerde Çatlı'nın da yer aldığını, "adını veremeyeceği" iki arkadaşlarının daha bulunduğunu söyledi. Görevi kendilerine MİT'in verdiğini de vurgulamayı unutmadı.

Meral Çatlı'nın avukatı, televizyonda, herkesin gözünün içine baka baka; Çatlı'nın devlet adına çalıştığını, eğer bu olayların özü ortaya çıkarılacaksa, "derin devletin" kabuğunu çatlatılmasının göze alınması gerektiğini söyledi. Çünkü; devletin bu "çekirdeğine" dokunmadan soruşturmadan bir sonuç alınamazdı.

Kuşkusuz ki; söylenen doğrudur ve Çatlılar devlet adına görevlendirilmişlerdi; görevi veren de, Özel Harp Dairesi ve MİT gibi kurumlarla bağlantılıydı. Bu devletin "yumuşak karn"ıydı. Çünkü; ya devlet bütün bağlantıları reddedecekti; ya da bütün pishliğin kendi işi olduğunu kabul edecekti. Ama devletin bütün ilişkilerin reddetmesi, ortaya çıkan gerçekler karşısında

Öleceksek beraber ölelim!

Gözlerinden akan yaşlar, özgürlük için döküğümüz alın teri olsun...

"Öleceksek beraber ölelim" diyorsun...

Unutma!

Bize ölüm yok...

Bedenimiz kopup gitse bile dünyadan...

Unutma ki düşüncelerimiz baki kalır...

Ve her doğan çocukla yeniden hayat bulur bu diyarlarda!

Yalnız değiliz unutma!

Dünyanın her tarafında özgürlük uğruna, hayatlarını tehlikeye atmış yurtseverler var arkamızda...

Önümüzde ise hayatımızı onlar için feda ettiğimiz emekçiler!

Ve faşistlerin kurşunlarından hayatını yitirmiş binlerce, onbinlerce Kutlu Adalılar, Ayhan Hikmetler var...

imkânsızdı. Bütününün kabul edilmesi durumunda ise ya çıkılıp devletin bütün bu kepezeliğin başı olduğunun söylenmesi, en yukarıdakiler de dahil pishliğe bulaşmış herkesin ayaklar altına atılması gerekirdi; ya da Çatlı ve benzerlerine "kahramanlık madalyası" verilip, rezaletin, cinayetlerin, kayıpların vatan millet için yapıldığı gerçeği kabul edilecekti. Çatlı'nın yakın çevresi, MHP, BBP ve Oral Çelik gibiler, bu son olasılığı zorlamayı amaçlayan bir taktik izliyorlar. Ancak, devletin kalkıp bütün olup bitenin sorumluluğu üstüne alması o kadar kolay olmadığı için de, şimdilik bu taktikle en azından üstlerine gelmesinin önünü kesmeyi amaçlıyorlar. Sonrası ise; günöla devran döne!

Kontrgerillaya karşı mücadele ya da demokrasi mücadelesi Kontrgerillanın yıllardır süren eylemleri ve Susurluk sonrası ortaya çıkan bilgi ve belgelerin değerlendirilmesi ve gelişmeler karşısında alınan tavırlara bakıldığında; Susurluk sonrası gelişmelerin takipçisi olduğu iddiasıyla öne fırlayan burjuva medyaya ve düzen partilerinin bu davamın takipçisi olmalarının imkânsız olduğu görülüyor. Bir yandan devlete zarar vermeden sorun çözme istekleri, öte yandan az ya da çok kontranın bugüne kadarki eylemlerinin ya fiilen ya da siyasi olarak sorumlusu olmaları, iddialarını ne kadar yüksek sesle söylerlerse söylesinler, onları bir mücadele merkezi olmaktan çıkarmaktadır. Olayların üstüne samimiyetle gitmeye çalışsalar bile daha ilk "uyarıda" hizaya gelecekları bugüne kadar benzer konulardaki tutumlarından bellidir.

Medya ise; en az düzen partileri kadar bu konuda sabıksızdır ve medya patronlarının siyasi iktidarlar karşısında her zaman bir fiyatları olmuştur. Bu fiyatı bulduklarında, aynı anda saf değiştireceklerinden kuşku duyulamaz. Çünkü sermayenin tarif edildiği gibi bir "temiz topluma" ve "temiz siyasete" ne ihtiyacı ne de istese bile böyle bir devlet ve siyaseti gerçekleştirme şansı vardır.

Gerçekten temiz siyasete ve temiz bir demokratik devlete ihtiyacı olan başta işçi sınıfı olmak üzere emekçilerdir. Bu yüzden de gerçekten demokratik bir Türkiye istemi gibi kontrgerillanın bütün ilişkileriyle ortaya çıkarılmasını isteyecek olanlar sadece emekçilerdir.

Öte yandan kontrgerillanın, sadece devletin şurasına burasına sızmış, hatta bazı devlet kurumlarını ele geçirmekle sınırlı bir organizasyon olmadığı, tersine devletin özüne ilişkin bir olgu olduğu düşünülürse, sorunun, hukuki ya da yasalara uyulup uyulmaması ile bir ilişkisi yoktur. Tersine sorun devletin demokratikleştirilmesi, demokrasi mücadelesi sorunudur. Bu yüzden de sorun bir demokrasi mücadelesi sorunudur.

Kısacası kontrgerillaya karşı mücadele, sistemin sahipleri arasındaki çatışmalarla, onlardan bir tarafın diğer tarafı tasfiyesi ile ilgili değildir. Çünkü sistem her zaman böyle bir organizasyona ihtiyaç duyacaktır. Özellikle de emekçiler tarafından köşeye sıkıştırıldığında kullanılmak üzere böyle güçlere ihtiyaç duyacağı gibi, burjuva devleti, her zaman bir yanıyla kontra eylemleri gerçekleştirecek bir biçimde hazırdır. Nitekim, kontrgerilla olarak somut bir NATO örgütü kurulmadan önce de benzer eylemler Türkiye ve diğer devletler tarafından yapılmıştır. MİT ve diğer istihbarat örgütleri ile kimi özel polis ve askeri kuvvetler, bu işler için eğitilip hazır bulundurulmaktadır. Bir başka söyleyişle sorun, emekçilerin kendi devletlerini kurma sorunudur ve kontrgerillaya karşı mücadele, ancak demokratik Türkiye mücadelesiyle birleştirildiği ölçüde sorunun köklerine inmek mümkün olacaktır.

Bugünkü somut koşullarda mücadelenin en önemli problemi, işçi sınıfı ve emekçi sınıfların kendi iktidarları uğruna bir mücadele için yeterince örgütlü olmamalarıdır. Dahası kendi partileriyle birleşmiş durumda değillerdir. Ancak, işçi ve emekçi sınıflar, bütün zaaflarına karşın, demokratik devlet talebiyle sokağa çıkabilmekte, isteklerini toplu olarak ifade etme isteği ve imkânına sahip olduğunu göstermektedir. Talepler olarak da işçiler ve emekçiler, sermayeye karşı bir mücadele içindedir. Bu durum, işçilerin emekçilerin sadece doğrudan kendilerini ilgilendiren taleplerinin yanına "demokratik devlet" talebini katmaları imkânına da getirmektedir.

Öte yandan emekçi yığınların, son yıllardaki mücadeleler içinde, devlete ilişkin bütün eski önyargıları önemli ölçüde erozyona uğramış, düzenden kopma eğilimleri güçlenmiştir. Bütün bunlar emekçilerin siyasal talepler uğruna bağımsız

politik bir güç olarak politika sahnesinde yer alma imkânını yaratmıştır. Bu imkânın gerçek olabilmesi ise, emeğin partisinin yığın hareketine müdahale etmesi, kendi rolünü yerine getirebilmesiyle yakından ilgilidir.

Söylenenlerden de anlaşıldığı gibi, kontrgerillaya karşı mücadele sorunu, olağan ya da "olağanüstü yetkilerle donatılmış" düzen kurumlarının yapacağı araştırma ve soruşturmalarda başarılamaz. Dahası bu mücadele, öyle çok yakın bir gelecekte sonuçlanıp, emekçilerin dikkati ve gündemi dışına atılabileceği bir konu da değildir. Tersine, demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak uzun erimli bir mücadeledir. Bu yüzden de işçi ve emekçilerin; bütün platformlarda, devletin demokratikleştirilmesi talebinin bir unsuru olarak, MİT, Özel Tim, Çevik Kuvvet, JİTEM gibi "özel kuvvetlerin" dağıtılması talebini öne sürmek, her vesileyle, bunların eylemlerinin teşhirini sürdürmek; emeğin partisinin, sendikaların, değişik türden emekçi kitle örgütlerinin başlıca görevlerindedir.

(* Elbette medyada az sayıda da olsa kontrgerilla gerçeğinin bütün gerçekliğiyle ortaya çıkması için çaba harcayan gazeteciler var, ama bunlar hem sayıca az ve genel tavır temsil edecek pozisyonda bulunmuyorlar hem de "Susurluk kahramanı" olarak ortalıkta dolaşan medya yıldızlarından değiller.

KAYNAKÇA

- Kontrgerilla Cumhuriyeti - Talat Turhan
- Özel Savaş Terör ve Kontrgerilla - Talat Turhan
- Bomba Davası Savunma 1 - Talat Turhan
- Bomba Davası Savunma 2 - Talat Turhan
- Doruk Operasyonu - Talat Turhan
- Osmanlıdan Günümüze Gizli Devlet - Suat Parlar
- Papa Mafya Ağca - Uğur Mumcu
- Silah Kaçakçılığı ve Terör - Uğur Mumcu
- Öteki İslam - Orhan Gökdemir
- Mafyanın Ekonomi Politikası - Halil Nebiler
- Binbaşı Ersever'in İtirafları - Soner Yalçın
- İsviçre Daha Beyaz Yıkar - Jean Ziegler
- Suikast Raporu - Evren Değer - Tuncay Özkan
- Bir Gizli Servisin Tarihi - Tuncay Özkan
- İtiraflar - Ali Yurtaslan
- 12 Eylül'de Türkçe - İrfan Ülkü
- Analiz - Mehmet Eymür
- TBMM Faili Meçhul Cinayetler Araştırma Komisyonu Raporu
- MHP İddianamesi
- Aktüel, Tempo, Gerçek, Aydınlik Dergileri

-BİTTİ-

**Faşizme verilecek cevap gecikmedi!
Öleceksek beraber ölelim...**

**UHH'NİN KARA
ÇELENGİ**

**HALKIMIZIN
CAVABI**

Kıbrıs'ın Kuzeyinde Ankara'nın emriyle kurulan faşist örgütlerden UHH, Avrupa gazetesine kara çelenk koyup yayınlarından dolayı kınadı...Ertesi gün de halkımız gereken cevabı verdi! Öleceksek beraber öleceğiz...

Asla...

Onlar bastırıldıkça, biz yüreğimizle hiç yılmadan yürüyeceğiz bu yolda...

Bize vatan haini diyenler, işgalin şemsiyesi altında, kokteyllerde, açılışlarda yeyip içecekler her gün...

Halk açlıktan isyan ederken onlar keyif çatacak...

Sermayenin uşakları hiç yok olmayacak bu topraklar üzerinden, ta ki emekçiler iktidara gelene kadar...

Parayla onurunu satanlar, yaşamayı esaret sananlar, kol gezecek etrafımızda, ta ki biz güzel günleri, kendi ellerimizle yaratana kadar!

Bizim muhatabımız onlar değil, biliyorsun!

Kararlılık yollarında, önümüzü aydınlatan emekçi kitleleri var arkamızda...

Biz düşüncelerimizi, onurumuzu sermayenin hizmetine, işgalin egemenliğine ve sarayın emirlerine satmadık!

Avrupa Birliği ve Ulusal Program - 4

BÖLÜM 4

Meslekler tehlikede!

Türkiye'nin Ulusal Program'da önüne koyduğu hedeflerden birisi olan hizmetler sektörüne ilişkin düzenlemeler, bir çok mesleği tehlikeli bir geleceğin beklediğini gösteriyor. Programda "Uluslararası Hizmet Ticaretinin Serbestleştirilmesi ve Türkiye Hizmet Ticaretinin Serbestleştirilmesi" başlığı ile sunulan bölümde, kamu hizmeti mantığı doğrultusunda statüsü belirlenmiş olan mesleklerin AB süreci ile birlikte piyasa işleyişine ve ihtiyaçlarına göre yeniden düzenleneceği vurgulanıyor. Programda da özellikle bu alanda henüz AB ile uyumlu politikaların uygulanmaya başlanmadığı belirtilirken, konunun önemine de ayrı bir vurgu yapılıyor. Bu önemin başlıca nedeni 1998 verilerine göre hizmetler sektörünün GSMH içindeki payının yüzde 59.3 olması. Ayrıca Türkiye, Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) istatistiklerine göre ticari hizmetler ihracatında yüzde 1.5'lik bir payla dünyada 17. sırada, ticari hizmetler ithalatında ise yüzde 0.6'lık bir payla 33. sırada yer alıyor. Yani Türkiye'de hizmet sektörü ağırlıklı olarak kamudan oluşuyor. Dolayısıyla AB ile ilişkilerde en çok üzerinde durulan nokta olan kamu alanının yeniden yapılandırılması, aynı zamanda hizmetler sektörünün de yeniden yapılandırılması gereğini beraberinde getiriyor.

Hizmetlerde liberalleşme

Hizmetler sektörü bir çok meslek grubunun da yeniden tanımlanmasını ve düzenlenmesini, bunun dışında bu meslek gruplarına yönelik eğitim veren eğitim-öğretim kurumlarının da düzenlenmesini zorunlu kılıyor. Örneğin AB, sağlık sektöründe serbestleştirme isterken, doktorluk mesleğinin de kamu hizmeti gören bir meslek olması statüsünden çıkartılmasını dayatıyor. Nitekim Ulusal Program'da tıp fakültelerinin kontenjanlarına bir sınırlama getirilmesi, ayrıca yabancı doktorların çalışmasının önündeki engellerin de kaldırılması konusunda politikalar bulunuyor. Bu durum bir çok meslek için geçerli. AB'nin Türkiye'den serbestleştirmesini istediği ve özel hukuka tabi kalmasını talep ettiği hizmet alanları şöyle:

1. Mali hizmetler;
2. Mesleki hizmetler;
3. Telekomünikasyon;
4. Dağıtım;
5. Görsel-işitsel hizmetler;
6. Turizm;
7. Ulaştırma.

AB kendi şartlarına uymuyor

Yapılan çalışmalar sonucunda taraflar, aralarında "yerleşme hakkı ve hizmetlerin serbest dolaşımına" ilişkin kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılması konusundaki yasal çerçeveyi belirleyen taslak metinler hazırlamışlar, ancak AB Bakanlar Konseyinin, Türkiye'de gerçek kişilere AB'de yerleşme ve hizmet sunma serbestisi tanınması konusunu reddetmesi nedeniyle bu konu 1994 yılının sonunda askıya alınmış ve Gümrük Birliği'nin işleyiş kurallarını düzenleyen 6 Mart 1995 tarih ve 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararında yer almamıştır. Buna rağmen Türkiye hizmetlerin ve bu hizmetlerde çalışacak kişilerin serbest dolaşımı konusunda AB'ye tavizde bulunurken, aynı durumda AB Türkiye aleyhine kısıtlamaları sürdürüyor.

GATS'a da imza atıldı

Diğer yandan Türkiye tıpkı özelleştirme ve tarımda olduğu gibi hizmetler konusunda da Dünya Ticaret Örgütü'ne de taahhütlerde bulunmuştur. Türkiye, Uruguay Round sonucunda, 1995 yılında Dünya Ticaret Örgütü'nü kuran anlaşmanın ekinde yer alan ve hizmetlerin liberalizasyonu amacıyla imzalanan "Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (General Agreement for Trade in Services-GATS)"na taraf olmuş ve şu hizmet sektörlerinde taahhütte bulunmuştur:

1. Mesleki Hizmetler;
2. Haberleşme Hizmetleri;
3. Müteahhitlik ve İlgili Mühendislik-Mimarlık Hizmetleri;
4. Eğitim Hizmetleri;
5. Çevre Hizmetleri;
6. Mali Hizmetler;
7. Sağlık ile İlgili ve Sosyal Hizmetler;
8. Turizm ve Seyahat ile İlgili Hizmetler;
9. Ulaştırma Hizmetleri.

Türkiye'nin özel taahhütleri GATS'ın sektörel sınıflandırma listesinde yer alan 155 hizmet faaliyetinden 72'sine tekabül etmektedir. Listelenmeyen hizmetler için bir inceleme yapıldığında, mesleki hizmetlerde bazı hizmet dallarının Türk vatandaşlarına bırakılması nedeniyle (doktorluk, diş hekimliği, veterinerlik, hemşirelik gibi) taahhütte bulunulmadığı, bazı sektörlerde ise (araştırma geliştirme hizmetleri, gayrimenkul kiralama hizmetleri, dağıtım hizmetleri gibi) genel olarak bu hizmetlere ilişkin, özel olarak da yabancıların bu pazara girişini düzenlemeye yönelik mevzuatın bulunmaması nedeniyle taahhütte bulunulmadığı, iç su taşımacılığının kabotaj nedeniyle yabancılar kapalı olması ve uzay taşımacılığı gibi sektörlerde de Türkiye'de uygulama alanı bulunmadığından dolayı taahhütte bulunulmadığı.

Program emekçilere karşı hazırlandı

Görüldüğü gibi programın hizmetler sektörüne ilişkin düzenlemeleri de Türkiye açısından hiç bir ulusal yönü bulunmayan politikaları öngörüyor.

Ulusal Program'ın her satırı Türkiye'de işçi ve emekçilerin, sendikaların, aydınların, uzmanların karşı

Bahadır Özgür

Evrensel-dosya-19 Ocak 2001

çıktığı uygulamaların tamamını kapsıyor. Bugüne kadar Dünya Bankası ve IMF eliyle yürürlüğe konulan pakellerden hiç bir farkı bulunmayan program bu yönüyle emperyalistlerin bir programıdır.

Özelleştirmelerin, tarımın yeniden yapılandırılmasının, hizmetler sektörünün liberalleştirilmesinin, mesleklerin piyasa ihtiyaçlarına göre tanımlanmasını içeren böyle bir programdan demokratikleşme ve sosyal politikalar beklemek tam anlamıyla hayalcilik olur.

Medyanın programın bu yönlerini gizlemesi, sadece MGK'ya ilişkin tartışmaları ön plana çıkarması bilinçli bir tercihtir. Kaldığı programda MGK'nın statüsü veya demokratikleşme adımları bir kaç cümleye sığdırılmış genel geçer ifadelerden ibarettir.

Buna karşın ülkede her gün alanlara çıkan binlerce işçi, memur, köylü, ülkedeki özelleştirmelere, hizmetlerde sosyal politikaların tasfiye edilmesine, sosyal güvenliğin yeniden yapılandırılmasına, tarımın DTÖ ve ÖTP programları çerçevesinde bitirilmesine karşı çıkmaktadır. Ve aslında karşı çıkan tam da hükümetin hazırladığı bu programın öngördüğü politikalar. Dolayısıyla Türkiye'nin hazırladığı programın ulusal nitelikte olabilmesi, ancak emperyalistlerin dayattığı politikalara karşı hazırlanmasıyla mümkündür.

UNSUR 2

GATS'ın getirdikleri

Türkiye'nin AB sürecine uyumda özellikle üzerinde durduğu konulardan birisi olan hizmetler sektörünün liberalleştirilmesi, aynı zamanda GATS'ın da gündeminde bulunuyor.

GATS prensipleri tüm hizmetlere uygulanmakla beraber, ülkelerin önerdiği açıklık seviyesi otomatik olarak belirlenmeyip müzakerelere tabi tutulmuştur. Bazı GATS kuralları tüm hizmet sektörlerine uygulanırken, piyasaya giriş ve milli muameleyi ilgilendiren hükümler ancak ülkeler belirli bir sektörde taahhütte bulunmuşlarsa uygulanabilmektedir. Üyelerin sektörel kapsam seviyesi çok farklıdır ve hiçbir üye tüm hizmet sektörlerinde taahhütte bulunmamıştır.

GATS prensipleri, üye devlet hükümetlerinin hangi düzeyde olursa olsun aldıkları hizmetler ticaretini etkileyen önlemlere uygulanabilir. "Önlem" geniş bir terim olup, "bir üye tarafından kanun, nizamname, kural, usul, karar, idari işlem veya başka bir biçimde alınan önlem"i kapsamaktadır.

GATS, üye hükümetler arasında kontrata dayalı yükümlülükler getiren bir anlaşmadır. Eğer Türkiye'de kurulu bir firma, yabancı bir düzenleme, idari karar veya başka bir engelin GATS metnini veya liberalizasyon hedefini zedelediğini düşünürse, bu durumu hükümetine (Hazine Müsteşarlığı'na) bildirecektir. Özel sektörde faaliyet gösteren firmaların, DTÖ anlaşmazlıkların halli sistemine doğrudan başvuru yapmaları mümkün bulunmamaktadır.

GATS'daki uyumsuzluklar hükümetler arasında olmakta ve bir üye diğer bir üyenin DTÖ ve GATS altındaki esasa veya şekle ilişkin yükümlülüklerine uymadığını düşünürse ortaya çıkmaktadır. "DTÖ Anlaşmazlıkların Hallini Kontrol Eden Kural ve Prosedürlere İlişkin Açıklama (DSU)" GATS ile ilgili tüm uyumsuzluklara uygulanacaktır. DSU, anlaşmazlıkların halli sürecinde, prosedür ve zamanlama ile ilgili kati kuralları içermektedir.

Özür!

Gazetemizin 61-62. sayısında "Kriz Tek Çare: BMBP'nun Oluşturacağı HALK İKTİDARI" başlıklı yazımızda, CTP'nin ortaya çıkan ekonomik-siyasi krize çare olarak, krizin bizzat sorumluları olan egemenlerle birlikte "Kriz Yönetimi" önermesinin yanlışlığını tartışmaya açmış, CTP'nin yanı sıra bir dizi sendika liderinin de bu yönde beyanatlarını eleştirmiştik. Bu eleştirilerimizde Türk-Sen Genel Başkanı Önder Konuloğlu hakkında amacı aşan, yanlış ifade ve yargılara varmış, Konuloğlu'nu CTP politikasıyla denmiş gibi göstermiştik. Bunun doğru olmadığını okuyucuya duyurmayı bir görev bildik.

Ayrıca Önder Konuloğlu'dan, istenmeden ortaya çıkan bu nahoş durumdan dolayı özür dileriz.

KSG-Yayın Kurulu

Gancedli

Evren Maner

Venüs'e

Bir sabah küçük bir öpücükle uyandır beni...

Güneş doğarken Lefkoşa'da evlerin saçaklarına... Sen uyandır beni, güvenim kalmadı kimselere! Sarı sıcak kollarıyla üşüyen ruhumu... Tüy parmaklarını ağrıyan yerlerimde gezdir, ağrıyı yenen bir ilaç gibi... Sabah güneş doğarken bölünmüş şehrimde, sen uyandır beni...

★

Yavaşça okşa saçlarımı, kokla, dola ellerine... Sevmeyi, sevmeyi unuttum, öp beni! Sen yaşamımızı işgal günlerini ve bölünmüşlüğü anlatan şiir ol, ben şarkımı besteleyim... Her akşam üstü söyleyelim birlikte, sınıra doğru... Sen endişe ve korku dolu anlarımızı anlat, ben kitabımı yazayım... Hayat bir nehir gibi akıp giderken kollarımızın arasından, biz nereye gideceğini bilmeyen bir gemiyiz Akdenizin kirlenmiş sularında... Uçarken seninle özgürlüğe doğru, nerede olduğumuzu bilmemeli şahinler!

★

Şimdi hâla uykudayım... Sevgi ve barış kokan bir sabahta uyandır beni... Rüyalarımın barışı, özgürlüğü düşlemiştiyim oysa! Ne yazık ki bu gün de olmadı, moral ver bana... Söyle, "güzel günler göreceğiz!" Suratını asıp durma karşımda... Kurtarılmaktan usandım anla biraz!

★

Kimbilir yıllar sonra nerede, hangi istasyonda bekliyor olacağız seninle... Özür dilerim! Haklısın... Sen bana aşkı anlatırken, ben savaşa dalmışım, elimde değil... Hiç barışı görmedim, affet beni... Sen bana sevgiyi anlatırken, ben gökteki uçurtmalara dalmışım... Affet beni, ben hiç özgür olmadım...

★

Hep etrafımızda kurtlar dolaştı durdu... Onlar silahla gezdiler, bizler kalemle! Anla beni, eskisi gibi değil artık... Geceleri dolaşmıyor buralarda... Bizi bekliyorlar, yaşamayı esaret sananlar... Kim derdi çocukluk yıllarımda, dünyadan habersiz top oynadığım sokak araları gün geleek faşistlerle dolacak... kim derdi ülkem bölünecek... Ekmek parası, hayatta kalma uğraşı olacak... Güzel günler bizim elimizde, uyan artık... Kalk, gitmeliyiz... Sınıfsız bir dünya için... Çok çalışmalıyız...

YAŞATMAK İÇİN ÖLÜME YATANLAR...

DİRENİŞİN BİLANÇOSU:

60 tutuklu, 5 Tayad'lı Şehit... 60 yaşayan ölü...
Ölümün eşliğinde yüzlerce can...
VICDANINIZIN VE BEYNİNİZİN BİLANÇOSUNDA
NE YAZIYOR ?
14 Temmuz 2001 SAYI : 273

ACİL ACİL ACİL

Dhkp-c dava tutuklusunu Sevgi Erdoğan ölüm orucu eyleminin 267. Gününde saat 15.00'de yaşamını yitirdi. 267. Gündür ölüme meydan okuyan yılların devrimcisi Sevgi Erdoğan, inancın, iradenin hiçbir koşulda teslim alınmayacağını dosta düşmana bugün ölümsüzleşerek kanıtladı. Sevgi Erdoğan 1956 erzurum doğumlu İstanbul üniversitesi iktisat bölümünden mezun oldu. 1984 yılında eşi İbrahim Erdoğan ile evlendi 1979 yılında kızları Şirvan doğdu. 1981 yılında eşi ile birlikte tutuklandı metris hapisanesinde kaldı. Eşi İbrahim Erdoğan 12 Temmuz 1991 yılında 11 arkadaşı ile birlikte katledildi. Sevgi Erdoğan 1994 yılında Mersin'de gözaltına alınarak tutuklandı. Konya ve Uşak hapisanelerinde kaldı. 12.5 yıl ceza aldı.

Hücre tipi mahkeme

F tipi cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlüler bundan böyle mahkemelere çıkartılmayacak. Adalet Bakanlığı'nın aldığı karar doğrultusunda, F tipi cezaevlerine duruşma salonları yapılacak ve "tehlikeli" olduklarına karar verilen tutuklular buralarda yargılanacaklar.

Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, yaptığı açıklamada, halen 17 cezaevinde ölüm orucu ve açlık grevi eyleminin sürdürüldüğünü belirterek, bu eyleme 17 örgütün destek verdiğini iddia etti. Cezaevlerinde açlık grevi yapan tutuklu ve hükümlü sayısının 10, ölüm orucunda bulunanların sayısının ise 172 olduğunu ifade eden Türk, ölüm orucundaki 65 mahkûmun hastanede olduğunu, bunlardan 40'ının tedaviyi reddettiğini kaydetti.

Bu güne kadar sağlık durumları nedeniyle 83 hükümlünün cezasının 6 ay süreyle ertelendiğini hatırlatan Türk, "Ölüm orucu eylemi dolayısıyla sağlığı bozulduğu için tahliye edilenlerin sayısı ise 45. Cezası ertelenmesine rağmen başka bir suçtan tutuklu olduğu için tahliye olamayanların sayısı 10. Bunlar için yargılandığı mahkemenin tutukluluk kararını kaldırması gerekiyor" diye konuştu. Tutukluların tahliye edildikten sonra

da ölüm orucunu devam ettirmesine tepki gösteren Türk, sorunun çözümü için tutukluların taleplerini dikkate almak yerine, yine "örgüt"lere işaret etti.

Sözünden çabuk döndü

Bakan Türk, bundan sonra yeni F tipi cezaevi inşa edilmeyeceği şeklindeki sözlerinden de çabuk çark etti. Sözlerinin yanlış anlaşıldığı savunmasında bulunan Türk, "Bundan sonra Türkiye'nin hiçbir yerine F tipi cezaevi yapılmayacak" ifadesini kullanmadığını öne sürerek, kendisinin Trakya'da yeni F tipi cezaevleri yaptırmayı düşünmediklerini söylediğini iddia etti. Halen Trakya'da 1'i Edirne'de, diğeri Tekirdağ'da olmak üzere 2 F tipi cezaevi bulunduğunu ifade eden Türk, Tekirdağ'da bir F tipi cezaevinin de inşa halinde olduğunu kaydetti. Türk, Türkiye'de şu anda 4 tane F tipi cezaevi bulunduğunu, Buca ve İzmir'de F tipi cezaevlerinin yapılmasına karar verildiğini, 5'inin de inşaatının devam ettiğini kaydetti.

Küçük cezaevlerinin kaldırılacağını ve onun yerine bölge cezaevleri kurulacağını belirten Türk, Türkiye'de şu anda 542 cezaevini bulunduğunu bildirdi.

DÜNYADA BİR "HAYALET" DOLAŞIYOR

KÜRESELLEŞME KARŞITLARINDAN "KIRMIZI BÖLGE"YE GİRME PLANI

İtalya'nın Cenova kentinde bugün başlayan G-8 zirvesini protesto etmek isteyen küreselleşme karşıtları, halka kapatılan "kırmızı bölge"yi delme planı hazırladı. Gece boyunca barındıkları Carlini stadında planlar yapan küreselleşme karşıtlarının 5 veya 6 farklı kortejle yürüyüş yapacakları belirtildi. Göstericiler, bu şekilde güvenlik ekiplerini bölmeyi amaçlarken, kortejlerden birinin, G-8 zirvesinin yapılacağı ve halka kapatılan 4 kilometrelik, "kırmızı bölge"

denilen alana saldıracakları ifade ediyor. Tek hedefleri olan "zirveyi engellemeyi" başarabilmek için göstericiler dün gün boyunca idmanlar yaparak, kalkanlarla kendi aralarında yarattıkları sahte polis barikatını aşma yollarını denedi. 3 bini sadece liman ve havaalanında görev yapacak 17 bin güvenlik görevlisi de dün gün boyunca kendi aralarında idmanlar yaparak, göstericilere karşı nasıl hareket etmeleri gerektiğinin provalarını yaptı.

Zirvenin bugünkü programına göre, Almanya, İtalya, Fransa, İngiltere, Kanada, ABD, Japonya'nın oluşturduğu G-7 ülkelerinin liderlerinin ilk toplantısı TSİ 16.00'da başladı, ekonomi ve finans ağırlıklı bu toplantıya Rusya katılmadı. G-8 ülkeleri ile BM Genel Sekreteri Kofi A n n a n , A B Komisyonu Başkanı Romano Prodi ile Belçika Başbakanı

Guy Verhofstadt'ın katılacağı resepsiyon ise TSİ 20.00'de başlayacak, daha sonra İtalya Cumhurbaşkanı Carlo Azeglio Ciampi'nin liderler onuruna vereceği akşam yemeğine geçilecek. Zirveye katılan liderler, toplantıların yapılacağı Dükük Saray'ından dışarı çıkamayacak. Liderler geceyi, Cenova limanında bekleyen ve Avrupa'nın en lüks 2 gemisinde geçirecek.

Öte yandan, Roma'dan Cenova'ya gidecek gazeteciler için İtalyan Dışişleri Bakanlığı özel bir uçak seferi düzenledi. Liguria bölge konseyi ve Dışişleri Bakanlığı, G-8 zirvesini izlemek için akredite olan 6 bin gazeteciye, içinde bir litrelik Liguria bölgesi zeytinyağı, Liguria bölgesinin tanıtıldığı kitaplar, G-8 üzerine bir kitap, cd-rom, "Mon Amour" adlı naneli şekerin bulunduğu bir paket hediye etti.

Arjantin'de büyük grev

İçinde bulunduğu ekonomik krizi aşmaya çalışan Arjantin'de hükümetin memur ve emekli aylıklarında kesintiye gitme kararı üzerine ülkenin en büyük iş bırakma eylemi yaşanıyor

Grev, 1.5 milyon hükümet çalışanının, ücretlerde ve emekli maaşlarında yüzde 13 kesinti yapılması kararını protesto için iş bırakmasının ertesi günü gerçekleşti.

Hükümet ise grevcilere kızgın. Hükümet Sözcüsü Juan Pablo Baylac, greve gidenlerin Arjantin toplumuna hiçbir şey vermediğini söyledi. Devlet Başkanı Fernando de la Rúa ise geçen hafta yürürlüğe koyduğu ve eyalet valilerinin de desteğini almasına rağmen halktan beklediği desteği bulamadı.

Ülkede ekim ayında 14.7 olan işsizlik oranı, mayıs ayında 16.5 olarak açıklandı. Uzmanlar, Arjantin'in para birimi pesoyu devalüe etmesi veya tamamıyla dolar birimine geçmesi durumunda, borçlarının yüzde 70'i dolar üzerinden olduğu için dış borcunu ödeyemez duruma geleceği uyarısında bulunuyor.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Marmara Sokak,
No: 31
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net

web: www.st-cyprus.co.uk